

ΠΑΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Κ.
Αριθμός Αδείας 611
ΕΛΤΑ
Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
9 772585 344107 01

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1603, 3 Γενάρη 2024

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

11 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΑΔΑΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ

Αντιφασιστική συγκέντρωση

Τετάρτη 17/1
6.30μμ
Πλ. Μερκούρη
ΠΕΤΡΑΛΟΝΑ

Μηδικο στους Σπαρτιάτες του Κασιδιάρη
Στη φρούκη οι δολοφονίες για τις Χρυσές Αυγές
Νομιμοποίηση όθων των μεταναστών
Αναγκά ούναρη όχι συγκάλυψη του εγκλήματος της Πύλου

ΚΕΕΡΦΑ-Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή
www.keerfa.gr
Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «Η ΕΝΟΤΗΤΑ»

Οι νεοναζί
στη φυλακή

Γυρίστε στη σελίδα 2

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΜΕ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ!

Γιατί, το μέλλον μας ΔΕΝ είναι ο καπιταλισμός

ΜΑΡΤΗΣ 2023 ΑΘΗΝΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2023 Ν. ΥΟΡΚΗ

Αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία μνήμης, Τετάρτη 17 Γενάρη, 6.30μμ, Πλατεία Μερκούρη.

11 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν δεν ξεχνάμε! Στη φυλακή οι ναζί της Χρυσής Αυγής, μπλόκο στον Κασιδιάρη.

Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, ανοιχτά σύνορα, άσυλο στους πρόσφυγες.

Λευτεριά στη Παλαιστίνη, όχι στην ισλαμοφοβία.

Κλείνουν 11 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν από τους χρυσαυγίτες Λιακόπουλο και Στεργιόπουλο με επτά μαχαιριές στην καρδιά, χαράματα στις 17 Γενάρη του 2013, στην οδό Τριών Ιεραρχών στα Πετράλωνα, όταν πήγαινε με το ποδήλατο στη δουλειά του. Δύο μέρες μετά στις 19 Γενάρη, ο αντιφασιστικός ξεσηκωμός έφερε χιλιάδες στους δρόμους στην κινητοποίηση «Αθήνα πόλη αντιφασιστική». Όμως, η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου άφησε τη ναζιστική δολοφονική συμμορία της Χρυσής Αυγής να παριστάνει το «νόμιμο πολιτικό κόμμα», φτάνοντας στις 18 Σεπτεμβρη στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Η αντιφασιστική έκρηξη οργής ήταν αυτή που ανάγκασε την κυβέρνηση να προχωρήσει σε συλλήψεις της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής και τους εισαγγελείς να μελετούν τους ξεχασμένους στα συρτάρια του Δένδια φακέλους με τα εγκλήματα των ναζί.

Φωτό: Eurokinissi

Χειροπέδες στους ναζί...

Η καταδίκη των δολοφόνων του Σαχζάτ Λουκμάν, με την αναγνώριση για πρώτη φορά του ρατσιστικού κινήτρου, ήρθε σαν αποτέλεσμα μιας καμπάνιας με τη συγκλονιστική παρουσία των γονέων του, Σουγκράν Μπίμπι και Χαντίμ Χουσεϊν. Άνοιξε τον δρόμο για την καταδίκη των ναζιστών δολοφόνων ως εγκληματική οργάνωση το 2020.

Σήμερα, η κυβέρνηση της ΝΔ στρώνει ξανά τον δρόμο στους φασίστες. Στην Ευρώπη, συμμαχούν με την άκρα δεξιά κανονικοποιώντας τη φασίστρια Μελόνι. Άφησαν τον περασμένο Αύγουστο τα τάγματα εφό-

δου των Κροατών ναζί να διασχίσουν ανενόχλητα τη χώρα και να δολοφονήσουν στη Ν.Φιλαδέλφεια τον Μιχάλη Κατσουρή. Λίγες μέρες μετά, στη Ριζούπολη, ο Σιράζ Σαφάρ δολοφονήθηκε, όπως ο Σαχζάτ Λουκμάν, με μαχαιριά στην καρδιά. Τάγμα εφόδου των φασιστών εισέβαλε στο σταθμό στο Μοναστηράκι και χτύπησε αντιφασίστες, ενώ η ΕΛΑΣ απαγόρευε αποτυχημένα τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις στο Ν. Ηράκλειο κατά της διεθνούς φασιστοσύναξης.

Η κυβέρνηση της ακρίβειας και του πολέμου στο πλευρό των σφα-

γών της Γάζας, των ιδιωτικοποιήσεων, της διάλυσης της δημόσιας Παιδείας και του ΕΣΥ είναι αδιάτακτη και προκαλεί μαζικές δολοφονίες προσφύγων στα σύνορα, με το πνίξιμο των 600 προσφύγων στο ναυάγιο της Πύλου, όπου το Λιμενικό αντί για διάσωση πραγματοποιούσε αποτροπή και με την απανθράκωση των 27 προσφύγων στην Δαδιά. Οι σφαίρες των αστυνομικών συνεχίζουν τις δολοφονίες νεαρών Ρομά σε καταδιώξεις.

Η πρόσφατη ψευδεπίγραφη νομιμοποίηση μεταναστών για να εισαχθούν φτηνά εργατικά χέρια στις Μα-

νιάδες και στη βιομηχανία τουρισμού, δεν μπορεί να κρύψει τις ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα που γέμισαν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Κόρινθο και την Αμυδαλέζα με χιλιάδες εργάτες μετανάστες χωρίς χαρτιά που τους προορίζουν για απέλαση. Παράλληλα, έχουν πυκνώσει τα κρούσματα ρατσιστικής εργοδοτικής βίας, ιδιαίτερα σε βάρος διανομέων.

Είναι ώρα να συγκρουστούμε με τις ρατσιστικές πολιτικές των κλειστών συνόρων, της ισλαμοφοβίας, του εγκλεισμού προσφύγων και μεταναστών σε καμπ-φυλακές, απαιτώντας ανοιχτά σύνορα, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες και νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς αποκλεισμούς. Να απαιτήσουμε να τιμωρηθούν οι ένοχοι του Λιμενικού για το ναυάγιο της Πύλου και να αθωωθούν οι 9 κρατούμενοι πρόσφυγες.

Δυναμώνουμε την καμπάνια για την απομόνωση των ορφανών της Χρυσής Αυγής, των Κασιδιάρηδων, των Λαγών και των Μιχαλολιάκων, στηρίζοντας τη μάχη στο Εφετείο για πιο σκληρές ποινές στους δολοφόνους του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν. Η θέση των ναζί του Κασιδιάρη δεν είναι ούτε στη Βουλή, ούτε στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας αλλά βαθιά στη φυλακή.

**ΚΕΕΡΦΑ-Κίνηση Ενωμένοι
Ενάντια στον Ρατσισμό και τη
Φασιστική Απειλή
Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος
"Η Ενότητα"**

Το νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου της ΕΕ, στο οποίο κατέληξαν στις 20 Δεκέμβρη ύστερα από τρία χρόνια διαπραγματεύσεων η Κομισιόν, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι ένα ρατσιστικό τερατούργημα. Στον πυρήνα του βρίσκεται η ακόμα μεγαλύτερη σκλήρυνση των απάνθρωπων πολιτικών που έχουν ήδη δημιουργήσει τη λεγόμενη Ευρώπη Φρούριο, με θύματα δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες.

Οι πανηγυρισμοί της προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου **Ρομπέρτας Μέτσολα**, της προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής **Ούρσουλας φον ντερ Λάιεν** και όλων των «διαπραγματευτών» -ανάμεσά τους και του αντιπροέδρου της Κομισιόν **Μαργαρίτη Σχοινά** που μίλησαν για «ιστορική συμφωνία», είναι προκλητικοί. Το κύριο πράγμα που «πετυχαίνει» το νέο Σύμφωνο είναι ο ενταφιασμός του δικαιώματος στο άσυλο σε πανευρωπαϊκό πια επίπεδο. Οι τρεις από τους πέντε βασικούς κανονισμούς που θεσπίζει είναι αφιερωμένοι σε αυτό το στόχο: στις γρηγορότερες, ευκολότερες και περισσότερες απορρίψεις αιτήσεων ασύλου και τις απελάσεις.

Το πρώτο μαζικό «ξεσκαρτάρισμα» γίνεται πριν καλά καλά προλάβει να πατήσει κάποιος το πόδι του στην Ευρώπη. Ο Κανονισμός

...Ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες

Ελέγχου, προβλέπει μια προκαταρκτική διαδικασία (pre-entry screening) για την ταχεία εξέταση του προφίλ ενός αιτούντος άσυλο με τη συλλογή βασικών πληροφοριών όπως η εθνικότητα, η ηλικία, τα δακτυλικά αποτυπώματα, η εικόνα του προσώπου, η κατάσταση υγείας και το «ιστορικό» του. Από τη διαδικασία αυτή δεν γλυτώνουν ούτε τα παιδιά από έξι ετών και άνω.

Το «φακέλωμα» και το «κόσκινο» συνεχίζονται με τον τροποποιημένο Κανονισμό Eurodac, τη μεγάλης κλίμακας βάση δεδομένων που θα αποθηκεύει τα βιομετρικά στοιχεία που συλλέγονται κατά την παραπάνω διαδικασία ελέγχου και θα εξασφαλίζει την «αποτροπή πολλαπλών αξιώσεων» με το ίδιο όνομα. Ενώ το τρίτο και τελειωτικό χτύπημα στο άσυλο γίνεται με τον τροποποιημένο Κανονισμό για τις διαδικασίες ασύλου (APR), ο οποίος ορίζει δύο πιθανά βήματα για τους αιτούντες: μια ταχεία διαδικασία στα σύνορα, που προορίζεται να διαρκέσει το πολύ 12 εβδομάδες, και την πα-

ραδοσιακή διαδικασία ασύλου, η οποία είναι πιο χρονοβόρα. Δεν χρειάζεται και πολλή φαντασία για το ποια από τις δύο διαδικασίες θα προτιμάται.

«Μαύρη μέρα»

Όχι τυχαία οι περισσότερες οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων μίλησαν για «μαύρη μέρα» για την Ευρώπη. «Η συμφωνία αυτή πηγαίνει πίσω την ευρωπαϊκή νομοθεσία για το άσυλο τις δεκαετίες που έρχονται. Το πιο πιθανό αποτέλεσμά της είναι ότι για τα άτομα που αναζητούν άσυλο στην Ε.Ε. η δυστυχία θα κλιμακώνεται σε κάθε βήμα του ταξιδιού τους», δήλωσε για παράδειγμα η **Eve Geddie**, διευθύντρια του Γραφείου Ευρωπαϊκών Θεσμών της Διεθνούς Αμνηστίας.

Το δεύτερο πράγμα που «πετυχαίνει» το Σύμφωνο είναι η ακόμα μεγαλύτερη θωράκιση των συνόρων και η δημιουργία περισσότερων στρατοπέδων συγκέντρωσης στις χώρες πρώτης υποδοχής. Αυτούς τους στόχους εξυμνη-

τούν τόσο ο Κανονισμός Διαχείρισης Ασύλου και Μετανάστευσης (AMMR), όσο και ο Κανονισμός για την Κρίση. Ο πρώτος θεσπίζει σύστημα «υποχρεωτικής αλληλεγγύης» που θα ενεργοποιείται όταν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη υφίστανται «μεταναστευτική πίεση». Το σύστημα θα προσφέρει στις χώρες τρεις επιλογές «βοήθειας»: μετεγκατάσταση ορισμένου αριθμού αιτούντων άσυλο, καταβολή συνεισφοράς για κάθε αιτούντα που αρνούνται να δεχτούν στην επικράτειά τους, χρηματοδότηση επιχειρησιακής υποστήριξης.

Ο δεύτερος προβλέπει εξαιρετικούς κανόνες που θα ισχύουν όταν το σύστημα ασύλου της ΕΕ «απειλείται» από ξαφνική και μαζική άφιξη προσφύγων, όπως συνέβη το 2015-2016, ή από μια κατάσταση ανωτέρας βίας, όπως η Πανδημία covid-19. Σε αυτές τις συνθήκες, οι εθνικές αρχές θα έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν αυστηρότερα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων μεγαλύτερων περιόδων κράτησης. Οι συγκεκριμένοι κανόνες καλύπτουν επίσης τις περιπτώσεις της περιφνημής «εργαλειοποίησης» της μετανάστευσης, προβλέποντας τότε μια ακόμα πιθανή «προσωρινή παρέκκλιση» από τις τυπικές διαδικασίες ασύλου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 32.950 ανέβηκε ο δείκτης της ενίσχυσης στην Εργατική Αλληλεγγύη με τις 5.800 που συγκεντρώθηκαν μέσα στις γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που μας έστειλαν την ενίσχυσή τους.

Από 250: Πάνος Γ. και Μαρία Σ., 200 Παντελής Γ., 150 Βασίλης Τσ., Μαρίνος Τ. 70, Από 50: Ευγενία Κ., Μάνος Τρ., Γιάννης Κ., Γιώργος Τσ., Μαρία Ντ., Γιάννης Μ., Κώστας Βλ., Μαρία Α., Αργυρή Ε. 40 Πάνος Λ. Από 30: Μαριλένα Κ., Πάνος Πλ., Μάνθος Α., Κώστας Κ., Τόνια Α., Μαρία Β., Γιώργος Φ., Άρης Ζ., Λουίζα Γκ., 25 ευρώ Αναστασία Π. Από 20: Παναγιώτης Π., Βέτα Λ., Αποστόλης Ζ., Μαριλένα Δ., Δημήτρης Σ., Αλέξανδρος Π., Χρήστος Β., Βασίλης Κ., Έλενα Κ., Σίσσυ Ζ., Λουκάς Θ., Γιούλη Κ., Νίκος Χ., Μαρία Κ., Δημήτρης Ρ., Σπύρος Γ., Ευγενία Βρ., Στέλιος Γ., Θένια Α., Κώστας Ρ., Πάνος Γ. Από 15: Πάνος Κ., Χουάνα Στ., Ραφαήλ Κ., Μάνος Γκ., Δήμητρα Τζ. Από 10 ευρώ Τιάνα Α., Αλέξανδρος Σ., Γιάννης Μ., Βίκυ Βρ., Μήτσος Α., Μαρία Β., Μαρία Κ., Δήμητρα Π., Πηνελόπη Κ., Παρή Κ., Νίκος Β., Νίκη Ζ., Έλις Μ., Αρετή Κ., Αλέξανδρος Π.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους που στις εξορμήσεις στους εργατικούς χώρους πουλώντας την Εργατική Αλληλεγγύη συγκέντρωσαν και οικονομική ενίσχυση: ΑΑΔΕ 42, Αττικό 30, Αγγλαία Κυριακού 50, Έλενα 15, Αγ. Σάββας 55, Δήμος Αγ. Αναργύρων 15.

Τέλος ευχαριστούμε τους αναγνώστες μας που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Μαρία Ν., Μαρία Π., Δήμητρα Κ., Σεραφείμ Ρ., Δημήτρης Ζ., Μαρία Φ., Ραφαήλ Κ., Νίκος Τ., Βασίλης Π., Οδυσσεύς Ο., Εμμη Τ., Αντώνης Σ., Μαρία Μ., Στέργιος Μ., Σωκράτης Τ., Κώστας Τ., Ιωάννα Κ., Βασίλης Κ., καθώς και το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζόμενων Φυσικού Αερίου.

Ο ΣΟΪΜΠΛΕ ΕΦΥΓΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ '23

Καιρός να φύγουν και οι βρυκόλακες του

Ο θάνατος του Σόιμπλε μέσα στις γιορτές ανάγκασε ακόμα και τα γιορτινά ΜΜΕ να θυμηθούν τον αρχιτέκτονα του μεγάλου εκβιασμού του 2015. Ο Σόιμπλε ήταν αυτός που έδειξε πόσο αδιάτακτη είναι η άρχουσα τάξη. Είχε δηλώσει ανοιχτά ότι οι εκλογές δεν έχουν σημασία, το τι είχε υποσχεθεί ο ΣΥΡΙΖΑ ως νικητής των εκλογών δεν μετράει, αυτό που μετράει είναι οι δεσμεύσεις

προς τους τραπεζίτες. Και τις επέβαλε σε συνεργασία με την ΕΚΤ με τον πιο ωμό εκβιασμό: κλείνοντας τις τράπεζες κόντρα στο σαρωτικό ΟΧΙ του δημοψηφίσματος.

Εκείνο δεν ήταν κάποιο στιγμιαίο επεισόδιο. Οι συνέπειες ήταν διαρκείας. Τα Μνημόνια έφεραν τη μεγαλύτερη οικονομική καταστροφή, τη μεγαλύτερη βουτιά του ΑΕΠ και ένα κλάδεμα μισθών, συντάξεων και κοινωνικών υπηρεσιών διαρκείας. Σήμερα ακόμη οι μισθοί είναι κατώτεροι από εκεί που βρίσκονταν πριν από δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια.

Ακόμα χειρότερα, η οικονομική πολιτική εξακολουθεί να υπαγορεύεται ρητά και δεσμευτικά από το δόγμα Σόιμπλε. Από την Πρωτοχρονιά, στη νέα χρονιά επανέρχεται το Σύμφωνο Σταθερότητας. Ο προϋπολογισμός του Μητσστάκη είναι κομμένος και ραμμένος στα μέτρα των «πρωτογενών πλεονασμάτων».

Εναλλακτική

Γι' αυτό είναι επείγουσα ανάγκη να αναζητήσουμε την εναλλακτική απάντηση της Αριστεράς. Το μεταβατικό πρόγραμμα που είχε προτείνει τότε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έλεγε στάση πληρωμών του χρέους, ρήξη με την ΕΚΤ και την ΕΕ, κρατικοποίηση των τραπεζών χωρίς αποζημίωση για τους κατόχους των μετοχών και επιβολή εργατικού ελέγχου. Και διατηρεί

την επικαιρότητά του στο ακέραιο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε τολμήσει να ακολουθήσει αυτόν το δρόμο ούτε τότε που ήταν κυβέρνηση και είχε πίσω του το σαρωτικό 62% του ΟΧΙ. Σήμερα, ο ΣΥΡΙΖΑ του Κασσελάκη τρέχει ολοταχώς μακριά από τέτοιες σκέψεις. Η ηγεσία του ΚΚΕ τότε είχε επιλέξει να απέχει και εξακολουθεί μέχρι σήμερα να αποφεύγει την κλιμάκωση της σύγκρουσης με τα αφεντικά εκτιμώντας πάντα ότι «οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί».

Όμως αυτά που ακολούθησαν μετά το 2015 είναι επίσης διδακτικά. Η συμβιβαστική στάση απέναντι στους εκβιαστές δεν απαλύνει την πολιτική τους. Η άρχουσα τάξη, οι μηχανισμοί και οι «θεσμοί» τους αξιοποιούν κάθε υποχώρηση για να μπήξουν πιο βαθιά το μαχαίρι. Ληλάτησαν τράπεζες, τρένα, νοσοκομεία με θανατερές συνέπειες και ακόμα ζητούν να πάρουν και τα πανεπιστήμια και το νερό, τα πάντα.

Η καλύτερη απόφαση που μπορούμε να πάρουμε στην αρχή της νέας χρονιάς είναι ότι το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός. Και να ενισχύσουμε την επαναστατική αριστερά που επιμένει στη στρατηγική της ανατροπής αυτού του άθλιου συστήματος. Η Εργατική Αλληλεγγύη σας εύχεται καλή χρονιά, με δύναμη για να πορευτούμε μαζί σε αυτόν το δρόμο.

ΑΝΑΠΛΑΣΗ Α.Ε.

Η κυβέρνηση κλαδεύει τον Δήμο της Αθήνας

Με μια αιφνιδιαστική τροπολογία σκάνδαλο λίγο πριν κλείσει η Βουλή για Χριστούγεννα η κυβέρνηση Μητσοτάκη μετέφερε την εταιρεία «Ανάπλαση» που ήταν υπεύθυνη για τα έργα του Δήμου Αθήνας από την εποπτεία του Δήμου στην εποπτεία των υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Πολιτισμού, Εσωτερικών και Υποδομών και Μεταφορών. Αποχωρώντας μαζί με τον Μπακογιάννη από το Δήμο της Αθήνας, η ΝΔ αποφάσισε να πάρει μαζί και την «Ανάπλαση» προκειμένου να συνεχίσει το φαγοπότι από την διαχείριση των «έργων» τύπου Πανεπιστημίου, σε πανελλαδικό επίπεδο!

«Ο Μητσοτάκης με την πράξη αυτή αφαιρεί από το νέο Δήμαρχο Αθήνας Χάρη Δούκα το προνόμιο διαχείρισης των εκατομμυρίων της Ανάπλασης ΑΕ που είχε παραχωρήσει φωτογραφικά με τροπολογία της ΝΔ στον εκλεκτό της Κώστα Μπακογιάννη» ανέφερε σε δήλωσή του ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Ετσι επιτυγχάνει την συνέχιση καταστροφικών έργων στην πόλη αλλά και σε άλλες περιοχές αφού την μετατρέπει σε όχημα εμβέλειας πάσης Ελλάδος με παρεμπόδιση ελέγχου της δραστηριότητας του από ένα εκλεγμένο δημοτικό συμβούλιο όπου δεν διαθέτει η ΝΔ την πλειοψηφία. Αυτή η τροπολογία της ντροπής και της συγκάλυψης των σκανδάλων στο Δήμο της Αθήνας πρέπει να αποσυρθεί».

Ο νέος Δήμαρχος Αθήνας Δούκας, δηλώνοντας ότι δεν είχε καμιά σχετική ενημέρωση, κατήγγειλε την τροπολογία ως «εκδικητική για όσους ψήφισαν εμένα και όχι Μπακογιάννη», το ΚΚΕ την καταψήφισε αναφέροντας ότι «πετάει έξω από τη διοίκηση την εκπροσώπηση του Δήμου Αθηναίων, προφανώς λόγω της αλλαγής της δημοτικής αρχής» ενώ ο Ν. Ηλιόπουλος από τη Νέα Αριστερά έκανε λόγο για «μία πράξη που περισσότερο μοιάζει με αντίποινα για το εκλογικό αποτέλεσμα».

Σχετικά με τη διαχείριση ΝΔ-Μπακογιάννη στην «Ανάπλαση Αθήνας ΑΕ», δημοσίευμα του Newsbreak ανέφερε ότι «ορκωτός λογιστής έχει ήδη ενημερώσει την Εισαγγελία Αθηνών σχετικά με παρατυπίες της εταιρείας Ανάπλαση Αθήνας ΑΕ» προσθέτοντας ότι «παρά το γεγονός ότι σήμερα η εταιρεία περνάει στον έλεγχο του κράτους μετά την τροπολογία που πέρασε νύχτα από τη Βουλή προκαλώντας σφοδρές πολιτικές αντιδράσεις, μόλις χθες 19/12 ανέθεσε σε εταιρεία έργο αξίας 4,9 εκατομμυρίων ευρώ...».

Γ.Π.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Προς τα αριστερά

Στη Γ' ΕΛΜΕ οι εκλογές για το ΔΣ γίνονται κάθε χρόνο. Κατά συνέπεια τα αποτελέσματα των εκλογών μας στις 13/12 αποτυπώνουν τις εξελίξεις της τελευταίας χρονιάς.

Η εικόνα και εδώ είναι παρόμοια με όλους τους συλλόγους πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν γίνει μέχρι στιγμής: η αριστερά και ιδιαίτερα η αντικαπιταλιστική αριστερά που εκφράζεται μέσα από τα σχήματα των Παρεμβάσεων ενισχύεται. Στις περισσότερες περιπτώσεις εις βάρος της κυβερνητικής παράταξης της ΔΑΚΕ, αλλά και εις βάρος της παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ (ΣΥΝΕΚ) που έπαιξε το χαρτί του συμβιβασμού, όπως στον δικό μου Σύλλογο.

Ο κόσμος που φεύγει από τα ΣΥΝΕΚ δεν πήγε στα δεξιά, ούτε στην αποχή, αλλά κινήθηκε στην αγωνιστική αριστερά. Στη δική μου ΕΛΜΕ, ως σχήμα των Παρεμβάσεων κερδίσαμε μία επιπλέον έδρα, την οποία έχασαν τα ΣΥΝΕΚ. Η γενική συνέλευση που προηγήθηκε των εκλογών ήταν πολύ μαζική, με συμμετοχή από παλιούς συναδέλφους μέχρι νεοδιόριστους και αναπληρωτές. Είναι ενδεικτικό ότι ο κόσμος ξανασυνσπειρώνεται στα σωματεία, όσο η κυβέρνηση προσπαθεί να τα διαλύσει. Η συμμετοχή στις εκλογές ήταν επίσης θεαματικά αυξημένη.

Δώρα Κιντή, εκπαιδευτικός Γ' ΕΛΜΕ

Στη μάχη του νερού

Με νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η κυβέρνηση προχωράει στην ενοποίηση-συγχώνευση των 126 Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης-Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ) πανελλαδικά σε 13, δηλαδή μία ανά Περιφέρεια. Ουσιαστικά κλείνει τις ΔΕΥΑ για να τις αντικαταστήσει με λίγες αλλά μεγάλες επιχειρήσεις. Ταυτόχρονα ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ επεκτείνονται σε όμορους δήμους και νομούς. Ο Σκυλακάκης, ο υπουργός του ΥΠΕΝ, μιλάει για ανάγκη εξορθολογισμού της διαχείρισης των ΔΕΥΑ λόγω της εκτίναξης των χρεών τους. Για επίθεση της κυβέρνησης η οποία φέρνει την αύξηση των τιμολογίων του νερού και την ιδιωτικοποίησή του από την πίσω πόρτα κάνουν λόγο οι εργαζόμενοι στις ΔΕΥΑ.

Και έχουν δίκιο. Σε ό,τι αφορά τα χρέη, αυτά αφορούν κυρίως τα ενεργειακά κόστη, δηλαδή το ρεύμα. Η πολιτική της κυβέρνησης είναι διπλά υπεύθυνη γι' αυτό. Πρώτον γιατί πήγε ακόμα παραπέρα την ιδιωτικοποίηση της Ενέργειας με το πλήρες ξεπούλημα της ΔΕΗ που ανέβασε ακόμα περισσότερο την ήδη υψηλή τιμή του ρεύματος. Πολίτες, αλλά και δημοτικές επιχειρήσεις, υπερχρεώνονται, την ίδια ώρα που όλες οι επιχειρήσεις ενέργειας καταγράφουν ρεκόρ κερδών. Αυτό είναι το αποτέλεσμα που έφερε η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας. Και δεύτερον, η κυβέρνηση είναι υπεύθυνη που οι ΔΕΥΑ χρεώνονταν με τιμές οικιακού καταναλωτή και όχι βιομηχανικό τιμολόγιο, ενώ και οι έκτακτοι πόροι που είχε υποσχεθεί δεν έφτασαν ποτέ.

Είναι η κυβέρνηση του Μητσοτάκη που προεκλογικά υποσχόταν ότι "το νερό είναι και θα παραμείνει δημόσιο", αλλά πριν διαλυθεί η Βουλή για τις βουλευτικές εκλογές φρόντισε να μετονομάσει τη Ρυθμιστική Αρχή

Ενέργειας σε Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων (ΡΑ-ΑΕΥ), διευρύνοντας ταυτόχρονα το αντικείμενό της με αρμοδιότητες επί των υπηρεσιών ύδατος και της διαχείρισης αστικών αποβλήτων. Μέσω αυτής, ο δρόμος για την ιδιωτικοποίηση του νερού δεν έκλεισε ποτέ, ακόμα κι αν αναγκάστηκε η κυβέρνηση να γυρίσει πίσω στο Δημόσιο τις μετοχές της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ από το ΤΑΙΠΕΔ.

Οι ΔΕΥΑ από την ίδρυσή τους τη δεκαετία του '80 παρέχουν νερό και υπηρεσίες αποχέτευσης σε περίπου 5 εκατομμύρια ανθρώπους σε όλη την Περιφέρεια εκτός από μέρος της Αττικής και τη Θεσσαλονίκη, που καλύπτονται από ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ. Η υποβάθμιση τους από τις πολιτικές των περικοπών δεν περιορίζονται μόνο στο αν έχουν να πληρώσουν το ρεύμα, αλλά και στην τραγική υποστελέχωση του προσωπικού. Με λίγα λόγια, κάνουν και με το νερό ό,τι μπορούν με σκοπό τη διάλυση ώστε να φέρουν μετά τους ιδιώτες ως σωτήρες.

Γερή μπάζα

Και επειδή η γερή μπάζα είναι στα μεγάλα έργα, ενοποιεί τις 126 σε 13 μεγάλες επιχειρήσεις για να προχωρήσουν οι περικοπές και να γίνουν κερδοφόρες για να αναλάβουν μεγάλο-εργοστάσιο. Κομμάτι αυτής της διαδικασίας είναι και η αύξηση του τιμολογίου, γιατί στο τέλος κάποιος πληρώνει το μάρμαρο. Ακυρώνεται στην πράξη ο κοινωφελής χαρακτήρας των ΔΕΥΑ επιφέροντας μεγάλες οικονομικές επιβαρύνσεις για όλους τους πολίτες σε ένα κοινωνικό αγαθό όπως είναι το νερό. Η ΡΑΑΕΥ είναι αυτή που θα υποδείξει στις νέες επιχειρήσεις τον τρόπο που θα λειτουργούν. Και μέσω αυτής η ίδια η κυβέρνηση.

Ήδη ενάντια στο νέο νομοσχέδιο η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων ΔΕΥΑ έχει προχωρήσει σε μια προειδοποιητική στάση εργασίας την Τετάρτη 20/12. Την προηγούμενη ημέρα στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης πραγματοποιήθηκε σύσκεψη με πλατιά συμμετοχή που κάλεσαν το Σωματείο Εργαζομένων της ΕΥΑΘ και η ΠΟΕ-ΔΕΥΑ. Όπως αναφέρουν, ανάμεσα σε άλλα, στο κοινό δελτίο Τύπου μετά τη σύσκεψη:

«...οι νέοι αυτοί πάροχοι θα προχωρήσουν σε σημαντικές αυξήσεις στα τιμολόγια του νερού, απορροφώντας τις αυξήσεις του ενεργειακού κόστους. Παράλληλα, λόγω της υποστελέχωσής τους, μεγάλο κομμάτι των παρεχόμενων υπηρεσιών θα ανατεθεί σε ιδιώτες μέσω εργολαβιών ή ΣΔΙΤ. Για τους χιλιάδες εργαζόμενους των ΔΕΥΑ το μέλλον που επιφυλάσσεται είναι αβέβαιο, καθώς κανένας δεν γνωρίζει πού θα βρεθούν την επόμενη μέρα και με ποιες συνθήκες εργασίας. Επαληθεύεται πλήρως η εκτίμηση που είχαμε από την άνοιξη, όταν λέγαμε πως η δημιουργία της ΡΑΑΕΥ έχει ως αποκλειστικό στόχο να μετατρέψει το νερό σε εμπόρευμα, πέρα από κάθε δημόσιο έλεγχο, όπως ακριβώς έκανε και με το ρεύμα...»

Ο νέος γύρος της επίθεσης απέναντι στον δημόσιο χαρακτήρα του νερού έχει ανοίξει. Οι εργαζόμενοι σε ΕΥΑΘ και ΔΕΥΑ μαζί με την κοινωνία για άλλη μια φορά καλούμαστε να ανατρέψουμε τα σχέδια τους. Το καταφέραμε το 2014 με το συντριπτικό 98% στο δημοψήφισμα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Το καταφέραμε τον Απρίλιο που μας πέρασε με την ιστορική συναυλία της πλατείας Αριστοτέλους που ανάγκασε την κυβέρνηση να εφαρμόσει τις αποφάσεις του ΣΤΕ που είχε ακυρώσει. Μαζί μπορούμε να τους σταματήσουμε και πάλι!»

Μάνος Νικολάου

Αντί στον Γ. Χαρατσή

Αποχαιρετισμός στον διερμηνέα και αγωνιστή Γιάννη Χαρατσή

Έφυγε για το τελευταίο ταξίδι ένας άνθρωπος που έδινε τον καλύτερο του εαυτό όταν η ΚΕΕΡΦΑ τον καλούσε να πάρει επάνω του την διερμηνεία στην Διεθνή Συνάντηση που οργάνωνε στην προσπάθεια να χτιστεί ένα κίνημα ενάντια στην φασιστική απειλή και τον ρατσισμό σε μια περίοδο

που η Χρυσή Αυγή τροφοδοτούσε τον διεθνή φασισμό.

Πάντα αφιλοκερδώς και θέτοντας νέες εφαρμογές στην διερμηνεία που ο ίδιος είχε αναπτύξει όντας ένας εκ των σημαντικότερων διερμηνέων της χώρας. Άνθρωπος με εκπληκτικές γνώσεις, ευαισθησία και αστείρευτο χιούμορ ο Γιάννης Χαρατσής, κλείναμε πάντα την πολύτιμη εργασία παρέα στο ταβερνάκι στα Άγραφα στα αγαπημένα του Εξάρχεια με ένα καλό κρασί.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας στους συγγενείς και τους φίλους του. Καλό ταξίδι Γιάννη

ΚΕΕΡΦΑ-Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στον Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή

2/1, Συγκέντρωση στο Υπ. Υγείας. Φωτό: Μάνος Νικολλάου

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Πρώτοι στον αγώνα

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Με τη δέσμευση του υπουργείου στην ΠΟΕΔΗΝ για τρίμηνη παράταση των ΣΟΧ στην καθαριότητα, έκλεισε η συγκέντρωση του Συλλόγου Εργαζομένων του Αγίου Σάββα στις 2/1 έξω από το Υπ. Υγείας.

Στις 28/12 συμβασιούχοι εργαζόμενοι της καθαριότητας στον Άγιο Σάββα, επιλεκτικά και χωρίς προειδοποίηση, δέχθηκαν τηλεφωνήματα από την ιδιωτική εταιρεία και ρωτήθηκαν αν θέλουν με την απόλυση τους από το νοσοκομείο να προσληφθούν εκεί. Σύμφωνα με τον Σύλλογο Εργαζομένων του νοσοκομείου οι «εκπρόσωποι» της εταιρείας σε αυτά τα τηλεφωνήματα δηλώνουν ότι από 08/01/2024 αναλαμβάνουν την καθαριότητα του νοσοκομείου. Πρωτοχρονιάτικα οι ΣΟΧ ενημερώθηκαν ανεπίσημα ότι πετιούνται στην ανεργία, ενώ η διοίκηση υπόγεια έτρεξε να ολοκληρώσει τον διαγωνισμό για την παραχώρηση της καθαριότητας σε εργολαβική εταιρεία μέσα στις γιορτές.

Η μαζική συνέλευση στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου Άγιος Σάββας στις 2/1 πήρε απόφαση ότι αν προχωρήσουν οι απολύσεις, οι εργαζόμενοι της καθαριότητας θα ξεκινήσουν απεργία διαρκείας. Ακολούθησε συγκέντρωση στο προαύλιο και αργότερα έξω από το υπουργείο Υγείας. Μετά τη δέσμευση του υπουργείου για τρίμηνη παράταση, οι εργαζόμενοι αποφάσισαν ότι θα συγκεντρωθούν και στις 3/1 και αν η δέσμευση δεν έχει γίνει πράξη, θα ξεκινήσουν την απεργία. Η μάχη ούτως ή άλλως θα συνεχιστεί μέχρι να ακυρωθεί η παράδοση της καθαριότητας στον εργολάβο. Στις 3/1, στις 12 το μεσημέρι στο προαύλιο του νοσοκομείου θα πραγματοποιηθεί και η προγραμματισμένη γιορτή του Συλλόγου Εργαζομένων για το καλωσόρισμα της νέας χρονιάς.

«Θα θέσουμε τα ερωτήματα πώς μια ιδιωτική εταιρεία βρήκε τα στοιχεία επικοινωνίας εργαζομένων, ποιος επέλεξε και με ποια κριτήρια ποιοι εργαζόμενοι θα ερωτηθούν αν θέλουν να εργαστούν σε ιδιωτική εταιρεία;», σημειώνει ο Σύλλογος Εργαζομένων. «Για τα κριτήρια έχουμε εικόνα. Καταγγείλαμε σε ανακρίνωσή μας από τις 22/11/2023 την απόφαση του Δ.Σ. του νοσοκομείου και γράφαμε ότι «χρησιμοποιούν ως επιχείρημα για να απολυθούν οι ΣΟΧ και να μπει εργολάβος στην καθαριότητα, ότι οι συνάδελφοι έχουν χρόνια προβλήματα υγείας και κάνουν χρήση αναρρωτικών αδειών!». Είναι εξοργιστικό, παραμονές Πρωτοχρονιάς με αυτό τον ύπουλο και απρεπή τρόπο να ενημερώνονται οι σχεδόν 60 συνάδελφοι της καθαριότητας ότι θα μείνουν άνεργοι!

Στην απεργιακή κινητοποίηση στις 8 Δεκεμβρίου ο Υφυπουργός Υγείας παραδεχόταν στην συνάντησή με την αντιπροσωπεία της ΠΟΕΔΗΝ ότι οι εργολαβικές εταιρείες κοστίζουν υπερδιπλάσια στα νοσοκομεία. «Έχουμε αποδείξει πως και στο νοσοκομείο μας ισχύει ακριβώς το ίδιο. Χαρίζονται χιλιάδες ευρώ για την κερδοφορία του εργολάβου». Και την ίδια ώρα δεν υπάρχουν λεφτά για προσλήψεις με τον μαγνητικό τομογράφο και το ακτινοδιαγνωστικό τμήμα που υποφέρουν από ελλείψεις προσωπικού και μάλιστα σε ένα ογκολογικό νοσοκομείο.

Η μάχη για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων ενάντια στην είσοδο των εργολάβων στα νοσοκομεία, η οποία κορυφώθηκε απεργιακά με την οργισμένη και μαζικότερη κινητοποίηση στις 8/12, συνεχίζεται νοσοκομείο το νοσοκομείο.

Οι υποσχέσεις που αναγκάστηκε να δώσει ο Χρυσόχοϊδης μετά τις 8/12 για πάγωμα όλων των διαγωνισμών για εργολάβους στα νοσοκομεία αποδείχτηκαν ξανά ψεύτικες, όπως φάνηκε στα νοσοκομεία Σωτηρία και Άγιο Σάββα, όπου μέσα στις γιορτές οι διοικήσεις ανοίγουν τον δρόμο στις ιδιωτικές εταιρείες και στις απολύσεις των ΣΟΧ. Η άμεση απάντηση με κινητοποιήσεις και στα δύο νοσοκομεία έφερε μια πρώτη νίκη, με τους συμβασιούχους να παίρνουν τρίμηνη παράταση.

Η προοπτική για κλιμάκωση και γενίκευση με απεργία σε όλα τα νοσοκομεία είναι μπροστά, για να γίνουν οι παρατάσεις μονιμοποιήσεις, να φύγουν από παντού οι εργολάβοι και τα ΣΔΙΤ, για μαζικές προσλήψεις προσωπικού και αυξήσεις στους μισθούς, για να μην ιδιωτικοποιήσουν την Ψυχική Υγεία και Απεξάρτηση.

ΣΩΤΗΡΙΑ

Μαζική και νικηφόρα κινητοποίηση των Συμβασιούχων Ορισμένου Χρόνου οργανώθηκε στις 28/12 στο Σωτηρία μετά την ξαφνική ανακοίνωση για είσοδο εργολάβου στην καθαριότητα.

Μέσα σε μια ώρα ο διοικητής του νοσοκομείου υποχώρησε και ανακοίνωσε ότι τελικά αναβλήθηκε η παράδοση της καθαριότητας σε ιδιωτικό συνεργείο και οι συμβάσεις των ΣΟΧ παίρνουν 3μηνη παράταση. Νέα κινητοποίηση πραγματοποιήσαν οι ΣΟΧ και την επόμενη μέρα έξω από τη διοίκηση για να στείλουν το μήνυμα ότι οι τρίμηνες παρατάσεις δεν φτάνουν και ζητούν μονιμοποίηση.

«Έσκασε σαν βόμβα η είδηση ότι έρχεται ο εργολάβος. Βγάζουμε δουλειά για δέκα άτομα και τώρα θέλουν να μας διώξουν κιόλας», δήλωσε στην ΕΑ η Τ., συμβασιούχος καθαρίστρια στο Σωτηρία. «Εγώ συγκεκριμένα δουλεύω πάντα νύχτα στα Επείγοντα. Είμαι στο νοσοκομείο 30 χρόνια ως καθαρίστρια. Για 24 χρόνια ήμουν σε ιδιωτικό συνεργείο και τα τελευταία 6 χρόνια ως συμβασιούχος. Δεν θέλω με τίποτα να επιστρέψουν οι εργολάβοι. Έχει τεράστια διαφορά. Τα μισά λεφτά τα παίρνει ο εργολάβος. Εγώ θέλω τρία-τέσσερα χρόνια για να βγω στη σύνταξη. Ο εργολάβος δεν θα με θέλει σε αυτήν την ηλικία. Πού θα βρω εγώ δουλειά για να πάρω σύνταξη μετά;

Τώρα ως ΣΟΧ πληρωνόμαστε όσες ώρες δουλεύουμε και οι συνθήκες είναι καλύτερες από του συνεργείου. Αλλά και πάλι είμαστε με το άγχος κάθε τρεις μήνες να ανανεωθούν οι συμβάσεις μας. Θέλουμε να γίνουμε μόνιμες. Το δικαιούμαστε μετά από τόσα χρόνια. Με τις κινητοποιήσεις μας καταφέραμε να έχουμε μια πρώτη νίκη και να πάρουμε παράταση για τρεις μήνες. Μαζεύτηκε πολύς κόσμος, όχι μόνο από καθαρίστριες που ήμασταν οι περισσότερες, αλλά και από το υπόλοιπο προσωπικό και από γιατρούς. Τι θα γίνει μετά από τρεις μήνες όμως δεν ξέρουμε. Γι αυτό με το νέο έτος θα ξαναμαζευτούμε για να δούμε πώς συνεχίζουμε».

«Παραμονές πρωτοχρονιάς οι εργαζόμενοι/ες ΣΟΧ του νοσοκομείου ήρθαν αντιμέτωποι/ες με τον εκβιασμό να υπογράψουν στις εργολαβικές εταιρείες GEN-KA και Αριάδνη αλλιώς θα απολύονταν!», επισημαίνει η **Μυρτώ Μαργέλη**, από το συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης στο Σωτηρία. «Έναν χρόνο πριν πάλι μέσα στις γιορτές, η διοίκηση προχώρησε στην απόλυση δεκάδων εργαζομένων στη σίτιση και την παραχώρηση της υπηρεσίας σε εργολάβο. Φέτος, τα πράγματα ήταν διαφορετικά! Οι εργαζόμενοι/ες με περισσότερη αυτοπεποίθηση από τις μάχες του προηγούμενου διαστήματος, την 48ωρη απεργία σεισμό στις 29-30 Νοέμβρη και στις 8 Δεκέμβρη, αποφάσισαν ότι δε θα υπογράψουν στον εργολάβο και οργάνωσαν κινητοποίηση».

HELLENIQ ENERGY

Τα Διυλιστήρια στο Δημόσιο, όχι στους κερδοσκόπους της ενέργειας

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η πολυήμερη απεργία στην HelleniQ Energy (πρώην ΕΛΠΕ) στις 19, 20, 21 και 28 Δεκέμβρη ενάντια στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση με την πώληση μετοχών, μετά από την οποία το Δημόσιο χάνει ακόμα και το δικαίωμα της μειοψηφίας.

Τις απεργίες αρχικά κάλεσε το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα ΕΛΠΕ (ΠΣΕΕΠ) και αφού βγήκαν παράνομες, τη σκυτάλη πήρε η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενέργειας (ΠΟΕ) που γενίκευσε με απεργία τις ίδιες μέρες τη μάχη σε όλα τα διυλιστήρια. Πρωτόδικα (19/12) οι απεργίες της ΠΟΕ κηρύχθηκαν νόμιμες, αλλά λίγες μέρες αργότερα το Εφετείο έκανε δεκτή την έφεση της εταιρίας κατά των απεργιακών κινητοποιήσεων. Μετά από αυτό, το ΠΣΕΕΠ ανέβαλε την προγραμματισμένη πενθήμερη απεργία 2-6 Γενάρη. Αναμένεται νέα συνεδρίαση του ΔΣ για τις περαιτέρω δράσεις.

Η απεργία μπορούσε και έπρεπε να συνεχίσει. Μπορούσε, γιατί νομικά υπήρχε η δυνατότητα κάλυψης από τα Εργατικά Κέντρα, όπως γίνεται κάθε φορά μετά την ψήφιση του νόμου Χατζηδάκη, με τον οποίο όλες ουσιαστικά οι απεργίες βγαίνουν από τα δικαστήρια παράνομες. Έπρεπε, γιατί η δύναμη της απεργίας που σταματάει την παροχή καυσίμων από τον μεγαλύτερο ενεργειακό όμιλο της χώρας είναι τεράστια. Γιατί τεράστια είναι η οικονομική πίεση που ασκεί στην εταιρία, αλλά και η πολιτική διάσταση που μπορούσε να πάρει αν γενικευόταν σε όλες τις παραγωγικές μονάδες που καλύπτει η Ομοσπονδία σε όλη την χώρα. Οι εταιρίες ενέργειας καταγράφουν αδιανόητα κέρδη δισηκατομμυρίων και την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι παίρνουν αυξήσεις ψίχουλα δουλεύοντας σε αντίθετες συνθήκες εργασίας, ενώ η πλειοψηφία του κόσμου δουλεύει για να ξεπληρώσει το παλάτιο ρεύμα.

Από την HelleniQ Energy και τη ΔΕΣΦΑ μέχρι τη Motor Oil, τα Πετρέλαια Καβάλας και τη ΔΕΗ, μια απεργία διαρκείας με αίτημα την κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο και χωρίς αποζημίωση για τους μετόχους θα μπορούσε με τη νίκη της να ικανοποιήσει καίριες ανάγκες της κοινωνίας. Για τους εργαζόμενους Συλλογικές Συμβάσεις, αυξήσεις στους μισθούς, μέτρα ασφαλείας στην εργασία τους και αξιοπρεπείς συνθήκες. Για τον κόσμο φτηνό ρεύμα, αγαθό και όχι εμπόρευμα, χωρίς τον κίνδυνο τον φόβο να κοπεί για λίγα ευρώ απλήρωτα. Για το περιβάλλον θα σημαίνει πραγματική πράσινη ανάπτυξη, χωρίς την προϋπόθεση κέρδους και χωρίς να τιμεντώνονται βουνά.

Αγ. Παντελεήμονας

Οι Παλαιστινιακές σημαίες στο Σύνταγμα παραμονή Πρωτοχρονιάς

Γιορτές με τη σημαία της Αντίστασης

Τρομερή ανταπόκριση είχαν οι τοπικές εξορμήσεις-πικετοφορίες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που οργάνωσε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο το διήμερο 22-23 Δεκέμβρη.

«Πολύ εμπνευστική ήταν η πικετοφορία που οργανώσαμε στον Αγ. Παντελεήμονα», μας έγραψε η Άννα Αδαμίδη. «Από τη πρώτη στιγμή που ξεκινήσαμε να κυκλοφορούμε με την Παλαιστινιακή σημαία και το πολύγλωσσο κείμενο της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο γίναμε κέντρο για όλους τους μετανάστες αλλά και τους ντόπιους της περιοχής που ήθελαν να συζητήσουν, να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού και να συμμετάσχουν στη συγκέντρωση μας. Πολύ σημαντική ήταν η συμμετοχή Παλαιστίνιων που είτε γνωρίζαμε από προηγούμενη δράση στη περιοχή είτε αυθόρμητα μας είδαν και πήραν μέρος στη συγκέντρωση.

Αφού κάναμε αρκετές ανακοινώσεις από τη ντουντούκα στα ελληνικά και στα αραβικά, πήγαμε στα γύρω μαγαζιά μεταναστών, που μαζί είχαμε οργανώσει αντιφασιστική κινητοποίηση πριν μερικούς μήνες προς απάντηση σε φασιστικές επιθέσεις, και συνεχίσαμε με πικετοφο-

ρία προς την Λαϊκή στη Μιχαήλ Βόδα. Στις συζητήσεις μας με όλους και όλες κυριαρχούσε η σύνδεση του αγώνα των Παλαιστίνιων ενάντια στο κράτος τρομοκράτη του Ισραήλ με τον αγώνα της τάξης μας εδώ ενάντια στην καταστροφική κυβέρνηση της ΝΔ, γι' αυτό και ήταν αρκετός ο κόσμος που πήρε να διαβάσει τα έντυπα μας, μας στήριξε οικονομικά, άφησε τα στοιχεία του για να οργανώσουμε τη συνέχεια, ενωμένες και ενωμένοι!».

Με την απόφαση της κυβέρνησης Μητσοτάκη να στείλει φρεγάτα στην πολυεθνική δύναμη που στήνουν οι ΗΠΑ στην Ερυθρά Θάλασσα να έχει γίνει μόλις γνωστή, οι πικετοφορίες μετατράπηκαν και σε μέσο πλατιάς ενημέρωσης του κόσμου για αυτό το νέο προκλητικό βήμα στήριξης στο δολοφονικό σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ και τους ιμπεριαλιστές συμμάχους του. Όπως μας έγραψε η Αφροδίτη Φράγκου για τη Νέα Ιωνία:

«Κεντρικό σημείο της συζήτησης με τον κόσμο της γειτονιάς ήταν ότι η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη περνάει μέσα από τη σύγκρουση με τις επιλογές της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Υποχρηματοδοτείται η Υγεία, η Παιδεία και οι κοινωνικές ανάγκες γενικά, την ίδια ώρα που δίνονται

αφειδώα χρήματα για να στέλνει η Ελλάδα φρεγάτες σε υποστήριξη του κράτους δολοφόνου του Ισραήλ. Αυτό είναι μια διαπίστωση που είναι κοινή στον κόσμο της εργασίας, όπως φάνηκε μέσα από την εξόρμηση. Γίνεται σαφές ότι οι εργατικές μάχες, το αντιπολεμικό κίνημα και η υποστήριξη του παλαιστινιακού αγώνα πάνε χέρι χέρι. Δεκάδες αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη, ενώ πολλοί άφησαν στοιχεία επικοινωνίας προκειμένου να δώσουμε μαζί συνέχεια στις δράσεις της Συμμαχίας».

Οργή

Πολύ θετική ήταν η ανταπόκριση και στην Ηλιούπολη. Από την πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως μέχρι την πλατεία Ηρώων, εκατοντάδες πήραν την προκήρυξη της Συμμαχίας, ενώ η τεράστια πλειοψηφία έδειχνε την οργή της απέναντι στη σφαγή στη Γάζα αλλά και για την κυβέρνηση του Μητσοτάκη, την κυβέρνηση των περικοπών και του πολέμου.

«Με τη πικετοφορία μας ξεσηλώσαμε το κέντρο της Νίκαιας», μας έγραψε η Κατερίνα Θωάδου. «Συγκεντρωθήκαμε έξω από το σταθμό του Μετρό στην πλατεία Αγίου Νικολάου, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης και ενάντια στην κυβέρνηση της φτώχειας και του πολέμου. Γίναμε το κέντρο για τη νεολαία, τους εργαζόμενους και τους μετανάστες που κυκλοφορούσαν. Μάλιστα ένας μετανάστης που βγήκε από το Μετρό σταμάτησε, μας ευχαρίστησε για την παρουσία μας εκεί, μας ενίσχυσε με 20 ευρώ και μετά από κουβέντα πήρε την νέα κάρτα μέλους του ΣΕΚ για το 2024. Πολλοί ακόμα πήραν την Εργατική Αλληλεγγύη και άφησαν το τηλέφωνό τους. Στη συνέχεια κάναμε περιόδεία στον πεζόδρομο της Τσαλδάρη στα μαγαζιά και τις καφετέριες».

Με πανό συμμετείχε στην αντί-

στοιχη επιτυχημένη δράση στον Πειραιά η δημοτική κίνηση «Ανταρσία στο Λιμάνι». Ο επικεφαλής της και πρώην δημοτικός σύμβουλος Θανάσης Διαβολάκης τόνισε από τη μικροφωνική: «Το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ βομβαρδίζει ανελέητα τον Παλαιστινιακό λαό στη Λωρίδα της Γάζας. Βομβαρδίζει σχολεία, νοσοκομεία, εκκλησίες και τζαμιά. Οι νεκροί έχουν ξεπεράσει τις 20 χιλιάδες, οι μισοί είναι γυναίκες και παιδιά. Απαιτούμε να σταματήσει τώρα η γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού. Ενώνουμε τη φωνή μας με εκατομμύρια ανθρώπους σε ολόκληρο τον πλανήτη που απαιτούν ελεύθερη Παλαιστίνη. Οι δυτικές κυβερνήσεις και η ελληνική κυβέρνηση είναι συνένοχοι στο έγκλημα. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη καταθέτει προϋπολογισμό-σφαγείο, παίρνει από τους φτωχούς και δίνει στους πλούσιους, διαλύει τα δημόσια αγαθά, την Παιδεία και την Υγεία, αλλά βρίσκει λεφτά για φρεγάτες στην Ερυθρά Θάλασσα».

Η προκλητική παρουσία μπάτσων της ΔΙΑΣ δεν εμπόδισε την εξόρμηση-πικετοφορία στην Καλλιθέα. Αρκετοί περαστικοί προσέγγισαν το τραπέζακι για να υπογράψουν την καμπάνια, ανάμεσα τους και μετανάστες από την Παλαιστίνη και την Αί-

γυπτο και μια Ελληνοπαλαιστίνια. Την ίδια ώρα στο σταθμό του ΗΣΑΠ ξεκινούσε η εξόρμηση στα Πετράλωνα. Οι προκηρύξεις της Συμμαχίας έγιναν ανάρπαστες, ενώ στην πικετοφορία που ακολούθησε στους δρόμους της γειτονιάς μέχρι την πλατεία Μερκούρη, ο κόσμος έβγαине ακόμα και από τα μαγαζιά για να εκφράσει τη στήριξή του.

Παντού, στα Εξάρχεια, στο Ελληνικό, στο Χαλάνδρι, στο Ίλιον, στην Πετρούπολη, στη Θεσσαλονίκη, οι παλαιστινιακές σημαίες και οι πικέτες τραβούσαν τα βλέμματα, ενώ οι ντουντούκες έστειλαν το μήνυμα: «Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο - Καμιά ελληνική συμμετοχή στη γενοκτονία των Παλαιστίνιων - Να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες - Λεφτά για Υγεία, Παιδεία, μισθούς και συντάξεις, όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς - Με απεργίες να τσακίσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ που είναι συνένοχη στα εγκλήματα του Ισραήλ».

«Συνεχίζουμε αταλάντευτα στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης μέχρι τη νίκη!», τονίζει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη σε ανακοίνωσή της μετά τις πικετοφορίες.

Α.Β.

Θεσσαλονίκη

Νέα Ιωνία

Η ισλαμοφοβική, αντι-Παλαιστινιακή προπαγάνδα των δυτικών κυβερνήσεων ήθελε το 2024 να μπαίνει σε καθεστώς «έκτακτης ανάγκης» εν αναμονή «τρομοκρατικών επιθέσεων» την ώρα που τις μητροπόλεις τους θα φώτιζαν τα πυροτεχνήματα της Πρωτοχρονιάς -και την Γάζα οι λάμπες από τους φονικούς βομβαρδισμούς που συνεχίστηκαν ανηλεώς ακόμη και ανήμερα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Αλλά αυτό που τελικά φώτισε τις γιορτές σε όλο τον κόσμο ήταν το πνεύμα της αλληλεγγύης στην αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού. Οι παλαιστινιακές σημαίες που ανέμιζαν περήφανα στο Σύνταγμα στην υποδοχή του νέου έτους έκφρασαν τον αίσθημα της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων που στις φεινές τους ευχές έβαζαν πάνω απ' όλα να σταματήσει το έγκλημα στην Γάζα. Στο πλευρό των Παλαιστίνων, που γιόρτασαν την Πρωτοχρονιά διαδηλώνοντας στην Ραμάλα με ένα τεράστιο πανό με τα ονόματα των νεκρών. Ενώ στην αποκλεισμένη από τον ισραηλινό στρατό Βηθλεέμ, δεν γιορτάστηκαν τα Χριστούγεννα σε ένδειξη πένθους για το αιματοκύλισμα στην Γάζα.

Οι μέρες των Χριστουγέννων σημαδεύτηκαν από μεγάλες διαδηλώσεις αλληλεγγύης στη Νέα Υόρκη και πολλές άλλες πόλεις των ΗΠΑ (με επόμενο ραντεβού μεγάλων συλλαλητηρίων σε ΗΠΑ και Βρετανία το Σάββατο 13/1) που εξέφρασαν την αντίθεσή τους στη συνεχιζόμενη υποστήριξη των ΗΠΑ στα εγκλήματα του Ισραήλ. Οι διαδηλώσεις είχαν τη στήριξη αυτή τη φορά του συνδικάτου των εργαζόμενων στις αυτοκινητοβιομηχανίες UAW, των ταχυδρομικών του APWU και άλλων. Τελικά το χριστουγεννιάτικο ψήφισμα του ΟΗΕ για τη Γάζα απογυμνώθηκε από κάθε αναφορά σε «κατάπαυση του πυρός» προκειμένου να ικανοποιήσει τις ΗΠΑ με αντάλλαγμα την αποχή τους(!) από την ψηφοφορία για το ψήφισμα που αναφερόταν μόνο σε «ανθρωπιστική βοήθεια».

Αλλά καμιά ανθρωπιστική βοήθεια δεν φτάνει στην Γάζα την ώρα που ο αριθμός των καταγεγραμμένων δολοφονημένων Παλαιστίνων από τους βομβαρδισμούς μέσα σε μόλις δύο μήνες έχει ξεπεράσει ήδη τις 22.000, φτάνοντας

Με την Παλαιστίνη μέχρι τη νίκη

Πειραιάς

Όλοι και όλες στη Νομική 20 Γενάρη

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη διοργανώνει, σε συνεργασία με την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, κεντρική εκδήλωση στη Νομική στις 20 Γενάρη, με στόχο την οργάνωση του αγώνα και της αλληλεγγύης κόντρα στην εθνοκάθαρση, για τη νίκη της παλαιστινιακής αντίστασης.

το 1% του πληθυσμού της Γάζας. Για να έχουμε μια αίσθηση του ρυθμού εξόντωσης, στο τέλος των έξι χρόνων του Β' ΠΠ το αντίστοιχο ποσοστό νεκρών και αμάχων στην Γαλλία ήταν 1,44%. Αν συνεχιστεί η σφαγή με τον ίδιο ρυθμό το 2024, θα ξεπεράσει το ποσοστό θανάτων της ΕΣΣΔ στην διάρκεια του Β' ΠΠ.

Ταυτόχρονα ο πληθυσμός της Γάζας απειλείται πλέον μαζικά όχι μόνο από τις βόμβες που πέφτουν αδιακρίτως παντού αλλά και από τη δίψα, την πείνα, τις αρρώστιες, την καταστροφή

των νοσοκομείων και την έλλειψη στέγασης καταμεσής του χειμώνα. Ο ΠΟΥ κατήγγειλε ότι έχουν καταγραφεί «180.000 άνθρωποι με λοιμώξεις του ανώτερου αναπνευστικού, 136.400 περιπτώσεις διάρροιας - οι μισές από αυτές σε παιδιά ηλικίας κάτω των πέντε ετών και 126 περιπτώσεις μηνιγγιτίτιδας». Ο ΟΗΕ προειδοποιεί ότι το 40% των 2,3 εκατομμυρίων κατοίκων της Γάζας «κινδυνεύει από λιμό».

Οι αριθμοί δείχνουν ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια οργανωμένη επιχείρηση εθνοκάθαρσης και γενοκτονίας των Παλαιστίνων με τις πλάτες της Δύσης. Το ίδιο και οι δηλώσεις των ισραηλινών αξιωματούχων: Ο εκπρόσωπος του ισραηλινού στρατού στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του διεμήνυσε πως ο πόλεμος θα συνεχιστεί «καθ' όλη τη διάρκεια» του 2024. «Μη σταματάτε. Ο πόλεμος συνεχίζεται μέχρι το τέλος. Μέχρι να τελειώσουν, τίποτε λιγότερο από αυτό» είπε ο **Νετανιάχου**. Ενώ ο υπουργός Οικονομικών του Ισραήλ, **Μ. Σμότρινχ** δήλωσε ότι «οι Παλαιστίνιοι θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να μεταναστεύσουν από τη Λωρίδα της Γάζας».

Κόντρα στην εθνοκάθαρση ο παλαιστινιακός λαός στην Γάζα συνεχίζει να αντιστέκεται σθε-

ναρά, όπως δείχνει πλήθος των βίντεο που κυκλοφορούν από τις επιθέσεις των μαχητών των παλαιστινιακών οργανώσεων που έχουν πετύχει να αχρηστεύσουν δεκάδες ισραηλινά άρματα. Με τις απώλειες των ισραηλινών στρατιωτών να έχουν επισήμως ξεπεράσει τις 500, οι 170 μετά το ξεκίνημα της χερσαίας εισβολής δυσανάλογα. Ένας αριθμός μικρός συγκρινόμενος με τους επίσημα ανακοινωμένους 3000 τραυματίες το ίδιο διάστημα, με τον ισραηλινό στρατό να καταγγέλλεται μέσα στο Ισραήλ ότι μεθοδεύει να κρύβει απώλειες.

Ανήμποροι να επιβληθούν στον παλαιστινιακό λαό οι IDF, τον βομβαρδίζουν, συνεχίζοντας τις δολοφονίες και στη Δυτική Όχθη, ενώ μέσα στις γιορτές έχουν κλιμακώσει τις επιθέσεις στον Λίβανο κάνοντας διάφορους διεθνείς αναλυτές αλλά και τις δικτατορίες **Σίσι** και **Αμπντάλα** σε Αίγυπτο και Ιορδανία, να ανησυχούν για επέκταση του πολέμου παρά τη μέχρι τώρα έλλειψη διάθεσης της Χεζμπολά και του Ιράν να εμπλακούν περαιτέρω στη σύγκρουση. Την ίδια στιγμή η πολεμική κρίση έχει επεκταθεί στην Ερυθρά Θάλασσα όπου οι ΗΠΑ πανηγυρίζουν γιατί βύθισαν δύο βάρκες με μαχητές των Χούθι που εδώ και μερικές εβδομάδες καλούν τα πλοία ισραηλινών συμφερόντων να μην περνάνε την Ερυθρά Θάλασσα επιχειρώντας να καταλάβουν όσα το επιχειρούν, σε ένδειξη αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Σε ανακοίνωσή της η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη** κατήγγειλε την απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης που αποφάσισε να στείλει φρεγάτα στην Ερυθρά Θάλασσα για να συμμετέχει στην πολυεθνική δύναμη που στήνουν οι ΗΠΑ για να αντιμετωπίσουν τους αντάρτες Χούθι της Υεμένης κάνοντας λόγο για «άλλο ένα προκλητικό βήμα στήριξης στο κράτος τρομοκράτη Ισραήλ και τους ιμπεριαλιστές συμμάχους του» - ενώ η ελληνική πυροβολαρχία με patriot συνεχίζει να σταθμεύει στη Σαουδική Αραβία.

Γ.Π.

Μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση έγινε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο την Πέμπτη 21/12 με αφορμή την εκδήλωση-παραπομπή του βιβλίου «Λευτεριά στην Παλαιστίνη - Ισραήλ, ιμπεριαλισμός και Παλαιστινιακή αντίσταση», με ομιλητές τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Παροικίας **Μοχάμεντ αλ Σαγιέντ**, τον δημοσιογράφο της ΕφΣυν **Γιώργο Τσιάρα** και τον **Γιώργο Ράγκο**, έναν από τους συγγραφείς του βιβλίου.

«Μπροστά στην ισραηλινή βαρβαρότητα και εθνοκάθαρση το δικό μας μυαλό αυτές τις μέρες είναι στην Παλαιστίνη», ξεκίνησε ο **Μοχάμεντ αλ Σαγιέντ**. «Εκεί που ο λαός μας αντιστέκεται. Και δεν θα σταματήσουμε να παλεύουμε για να μην έχουμε ένα νέο '1948', όπως οι παππούδες μας. Κι ας μας λένε 'τρομοκράτες' επειδή παλεύουμε για την ελευθερία της πατρίδας μας, τότε, ναι, είμαστε 'τρομοκράτες'. Κι ας συκοφαντούν σαν 'αντισημίτες εσάς που μας συμπαράστεκεστε, οι ιμπεριαλιστές που φτιάχνουν τους 'διεθνείς νόμους'. Αυτό, το βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου κι αυτοί που το έγραψαν είναι κομμάτι της δικής μας αντίστασης. Γι' αυτό σας ευχαριστούμε, γιατί ενημερώνετε τον κόσμο ποια είναι η σωστή πλευρά της ιστορίας».

«Μου έκανε τρομερή εντύπωση», συνέχισε ο **Γιώργος Τσιάρας**, «ότι ακόμα και τα κείμενα του βιβλίου από τη δεκαετία του 1960, είναι σα να έχουν γραφτεί για να δώσουν απαντήσεις στα σημερινά ερωτήματα. Όπως το ολοζώντανο κείμενο του Κλιφ για τη Μέση Ανατολή, και το κείμενο των δυο εβραίων αριστερών κοινωνιολόγων για τον ιδιαίτερο ταξικό χαρα-

Ένα βιβλίο «ρωγμή στο πέπλο της προπαγάνδας»

κτήρα του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ. Είναι ένα σημαντικό βιβλίο, που ίσως θα έπρεπε να μοιραστεί σε ηλεκτρονική μορφή σε όλους τους δημοσιογράφους στην Ελλάδα για να πάνε να ακούγονται βλακείες, να μεγαλώσουν οι ρωγμές στο πέπλο της προπαγάνδας που έχουν επιβάλει οι κυβερνήσεις στην Ελλάδα και διεθνώς.

Στρατηγικό αδιέξοδο του Ισραήλ

Το Ισραήλ βρίσκεται σε ένα πολύ βαθύ στρατηγικό αδιέξοδο, στο μόνο που τα έχει 'πάει καλά' είναι στο να σκοτώνει αμάχους. Ενώ η Παλαιστινιακή αντίσταση δεν δείχνει να κάμπτεται. Το σχέδιό του να πετάξουν γρήγορα τους Παλαιστίνους στην έρημο του Σινά, αποτυχαίνει. Κι απομονώνεται όλο και περισσότερο διεθνώς μέσα στην κρίση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και από το μεγάλο κίνημα συμπαράστασης, που φαίνεται ακόμα και από το ότι πάρα πολλοί εβραίοι της διασποράς σ' ολόκληρο τον κόσμο είναι εξίσου αντισιωνιστές με μας».

Ο **Γιώργος Ράγκος** περιέγραψε το ιστορικό υπόβαθρο του 'Παλαιστινιακού', που καταγράφεται στο βιβλίο -από τις αρχές του 20ου αιώνα, τον ρόλο του ιμπεριαλισμού στη δημιουργία του σιωνιστικού κράτους, τη διχοτόμηση και τις σφαγές των Παλαιστίνων στη 'Νάκμπα' το 1948, μέχρι τον πόλεμο του 1967 που ολοκλήρωσε τη θέση του Ισραήλ σαν το 'μαντρόσκυ-

λο' του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή. Αλλά και τη διαδρομή της Παλαιστινιακής αντίστασης από τη δεκαετία του 1930 μέχρι τις δυο Ιντιφάντα και στο σήμερα, που εμπνέει εκατομμύρια κόσμο στις αραβικές χώρες αλλά και σε όλο τον κόσμο.

«Ο πόλεμος αυτή τη στιγμή», τόνισε, «έχει ανοίξει το καπάκι όλων των προβλημάτων στη Μέση Ανατολή, βασικά εξαιτίας της κρίσης του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και της όξυνσης όλων των ανταγωνισμών ανάμεσα στους υποϊμπεριαλισμούς στην περιοχή -και της Ελλάδας. Διεθνιστική αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη σημαίνει σύγκρουση με την κυβέρνηση του Μητσοτάκη που στηρίζει το Ισραήλ και στέλνει φρεγάτες στην Ερυθρά Θάλασσα».

Πώς μπορεί να υπάρξει η μόνη λύση, που είναι η διάλυση του τρομοκρατικού σιωνιστικού κράτους-απαρτχάιντ και η δημιουργία ενός ενιαίου κράτους από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο που να ζουν μαζί Άραβες, Εβραίοι, χριστιανοί, μουσουλμάνοι, άθεοι; Η μόνη δύναμη που μπορεί να το κάνει είναι η αραβική εργατική τάξη, τα εκατομμύρια του αραβικού πεζοδρόμιου, που ξεσηκώνονται και απέναντι στα 'δικά τους' αντιδραστικά καθεστώτα. Όπως γράφει και ο **Τόνι Κλιφ**: 'Ο δρόμος για την Ιερουσαλήμ περνάει μέσα από το Κάιρο'».

Κώστας Πίπτας

Παγκόσμιο σύστημα καταστροφής

Μήνα το μήνα, μέσα στο 2023, εξελίχθηκαν όλο και πιο σκληρές πλευρές της πολυκρίσης που απλώνεται στον πλανήτη. Όταν ξεκινούσε η χρονιά, οι περισσότεροι εκτιμούσαν πως μέσα στο 2023 ο πόλεμος στην Ουκρανία που ήδη σερντόταν έναν ολόκληρο χρόνο θα τελειώνει. Η “θερινή αντεπίθεση” της Ουκρανίας τελικά βάλτωσε, οι ΗΠΑ εκτιμούν πως οι νεκροί έχουν ξεπεράσει κατά πολύ το μισό εκατομμύριο και τώρα όλοι μιλούν για πόλεμο που θα κρατήσει πολλά ακόμη χρόνια.

Και ενώ ένας πόλεμος δεν τελείωνε, μια καινούργια σφαγή ξεκίνησε τον Οκτώβρη, στην Παλαιστίνη. Στα τέλη Σεπτεμβρη, ο σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας του Μπάιντεν δήλωσε χωρίς καμιά αίσθηση ντροπής πως “Η Μέση Ανατολή είναι σήμερα πιο ήσυχη από ό,τι ήταν εδώ και δυο δεκαετίες”. Από εκείνη τη μέρα έχουν χάσει τη ζωή τους πάνω από 20 χιλιάδες άνθρωποι. Ο αριθμός των δολοφονημένων παιδιών από τις βόμβες του Ισραήλ είναι ο μεγαλύτερος αναλογικά από οποιοδήποτε άλλο πόλεμο. Όλο και περισσότεροι ισχυροί του κόσμου μέσα στο 2023 έδειξαν πως έχουν αποφασίσει τα λύνουν πλέον τα ζητήματά τους με το μαχαίρι και με τις βόμβες.

Το Σεπτέμβρη, ο Αλίγιφ του Αζερμπαϊτζάν διέταξε την τελική εισβολή στο Ναγκόρνο-Καραμπάχ παραβιάζοντας τη συμφωνία του 2020. Μέσα σε λίγες μέρες, οι αρμενικές δυνάμεις είχαν παραδοθεί και σχεδόν ολόκληρος ο αρμενικός πληθυσμός του Ναγκόρνο Καραμπάχ (πάνω από 100 χιλιάδες άνθρωποι) είναι πλέον πρόσφυγες. Τον Απρίλη, το ίδιο μήνυμα είχαν στείλει οι πολέμαρχοι του Σουδάν που δεν τα βρήκαν στις μοιρασιές τους και ξεκίνησαν έναν αιματηρό πόλεμο που συνεχίζεται με πάνω από 10 χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια πρόσφυγες. Οι νεκροί στις υπόλοιπες συγκρούσεις στο Σαχέλ της Αφρικής ξεπέρασαν επίσης τους 10 χιλιάδες μέσα στη χρονιά, ενώ συνέχισε η “επιδημία πραξικοπημάτων” στην περιοχή με το Νίγηρα τον Ιούλη και τη Γκαμπόν τον Αύγουστο.

Το γεγονός ότι οι από πάνω όλο και περισσότερο επιστρατεύουν την ωμή βία δεν καταγράφηκε μόνο στους πολέμους. Η χρονιά ξεκίνησε με τους οπαδούς του Μπολσονάρο στη Βραζιλία να προσπαθούν, στις 8 Γενάρη, να επαναλάβουν την εισβολή των οπαδών του Τραμπ στο Καπιτώλιο και να εμποδίσουν την ομαλή μετάβαση της εξουσίας στον Λούλα που είχε κερδίσει τις εκλογές. Στα τέλη της χρονιάς, στην Αργεντινή, ορκιζόταν πρόεδρος ο Χαβιέρ Μιλέι, σοσπιειρώνοντας πίσω του όλους τους δολοφόνους, από τους πραξικοπηματίες του ‘76 μέχρι όσους θέλουν να απαγορεύσουν τις εκτρώσεις και να κόψουν με το πριόνι ακόμη και τα επιδόματα στους ανάπηρους.

Ο παγκόσμιος πληθωρισμός μπορεί να τιθασεύτηκε σε ένα βαθμό, αφού πρώτα όμως ρο-

κάνισε μεγάλο μέρος από τους μισθούς της εργατικής τάξης και άπλωσε την έλλειψη τροφίμων και την πείνα σε ακόμη μεγαλύτερο κομμάτι του πλανήτη. Για πρώτη φορά οι φτωχοί ξεπέρασαν τα 100 εκατομμύρια στη Νιγηρία, ενώ η Αίγυπτος συνέχισε την οικονομική της κατηφόρα οδηγώντας τμήματα των φτωχών και της εργατικής τάξης που ποτέ δεν είχαν τέτοια σχέδια να ψάξουν το δρόμο της μετανάστευσης. Τον Φλεβάρη σεισμός χτύπησε την Τουρκία και τη Συρία προκαλώντας 60 χιλιάδες νεκρούς. Στη Συρία που τη μετέτρεψαν σε νεκροταφείο οι επεμβάσεις όλων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων από τη μια και η καταστολή του καθεστώτος Άσαντ από την άλλη, η μοίρα των φτωχών ήταν ξανά ο θάνατος. Αν το συριακό και το τουρκικό Κουρδιστάν είναι περιοχές “υπανάπτυκτες”, τον Αύγουστο μια πυρκαγιά στο νησί Μάουι της Χαβάης, της 4ης πλουσιότερης πολιτείας των ΗΠΑ, έφτασε να καταστρέφει για μέρες χωρίς σταματημό και να κάψει πάνω από 100 ανθρώπους.

Ιμπεριαλιστικά παιχνίδια

Τον Σεπτέμβρη ο τυφώνας Ντανιέλ προκάλεσε πάνω από 4000 νεκρούς στη Λιβύη, όχι με “φυσικό” τρόπο αλλά λόγω της εγκατάλειψης που έχουν προκαλέσει τα ιμπεριαλιστικά παιχνίδια και οι εμφύλιοι που διεξάγονται στο έδαφός της. Τις ίδιες μέρες ο σεισμός στο Μαρόκο προκάλεσε 3000 νεκρούς, αλλά για τις ευρωπαϊκές δυνάμεις και τις ΗΠΑ που χτίζουν τις καλές τους σχέσεις με το βασιλιά, οι νεκροί που τους καταπλάκωσαν τα φτωχόπιτα στα χωριά δεν χάλασαν τη βιτρίνα της ανάπτυξης των πεντάστερων ξενοδοχείων του Μαρακές και της Καζαμπλάνκας.

Απέναντι στη φτώχεια, την καταστροφή και τα καινούργια ρεύματα προσφύγων που προκάλεσαν, η απάντηση της ΕΕ ήταν κλιμάκωση του ρατσισμού και των δολοφονιών προσφύγων. Το 2023 ήταν η χρονιά του εγκλήματος της Πύλου αλλά και συνολικά 3500 (επισήμως)

νεκρών προσφύγων στη Μεσόγειο. Στο άλλο μεγάλο σύνορο του πλούσιου με τον φτωχό κόσμο, μεταξύ ΗΠΑ και Μεξικού, οι συλλήψεις και οι απελάσεις μεταναστών ξεπέρασαν κάθε ιστορικό προηγούμενο. Το 2023 ήταν πολλαπλάσιες από αυτές που έγιναν επί Τραμπ. Ο Μπάιντεν τον Οκτώβρη διέταξε την επέκταση του τείχους που ξεκίνησε ο Τραμπ, το οποίο υποτίθεται θα καταργούσε.

Αυτή ήταν η τρίτη χρονιά του Μπάιντεν στην εξουσία, η χρονιά που κατέρρευσαν όλες οι προσδοκίες για την προεδρία του, και για τους από πάνω και για τους από κάτω. Ο πρόεδρος που υποτίθεται θα έφερνε πίσω τη συμφωνία με το Ιράν που κατέργησε ο Τραμπ, έγινε ο πρόεδρος που έδωσε το πράσινο φως στη μεγαλύτερη ισραηλινή σφαγή στην Παλαιστίνη από το 1948. Ο πρόεδρος που θα ξαναέδινε πνοή στους διεθνείς θεσμούς μετά τις παρεκκλίσεις επιλογές του Τραμπ οδηγεί τον πλανήτη σε ένα 2024 με ακόμη μεγαλύτερες διασπάσεις. Η μοναχική ψήφος των ΗΠΑ υπέρ των σφαγών του Ισραήλ στον ΟΗΕ στα τέλη της χρονιάς είναι το πιο τρανταχτό παράδειγμα. Αλλά είχε προηγηθεί η επέκταση των BRICS με έξι καινούργια μέλη τον Αύγουστο και αναρίθμητες κινήσεις διαχωρισμού των χωρών του Νότου σε σχέση με τη στήριξη της Δύσης στην Ουκρανία.

Στο φόντο αυτών των εξελίξεων συνεχίστηκε η συσσώρευση της έντασης στον μεγάλο ανταγωνισμό ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην Κίνα. Η χρονιά ξεκίνησε με ένα... κινέζικο αερόστατο να πετάει ανεξέλεγκτο πάνω από τις ΗΠΑ και να προκαλεί διπλωματική κρίση. Ακολούθησαν κινέζικες ασκήσεις γύρω από την Ταϊβάν, η μεγαλύτερη κοινή αμερικάνικη άσκηση με τις Φιλιππίνες στην ιστορία, η μεγαλύτερη αύξηση στρατιωτικών δαπανών από την Ιαπωνία, αύξηση 40% για την επόμενη δετία από τη Γαλλία, έκτακτο κονδύλι 100 δις για όπλα από τη Γερμανία, και συνολικά ρεκόρ στρατιωτικών και εξοπλιστικών προϋπολογισμών απ’ όλους. Η

Δανία έφτασε να καταργήσει μία παραδοσιακή αργία των εργαζόμενων για να δώσει τα έσοδα ώστε να πιαστούν οι εξοπλιστικοί στόχοι του ΝΑΤΟ.

Αυτές ήταν οι προτεραιότητες των ισχυρών μέσα στο 2023, ο θάνατος και ο ανταγωνισμός για τα κέρδη. Το γεγονός ότι ο Ιούλης που πέρασε ήταν ο πιο θερμός των τελευταίων 120.000 ετών ή ότι η επιφανειακή θερμοκρασία στη θάλασσα ξεπέρασε ακόμη και τα πιο εφιαλτικά σενάρια είναι λεπτομέρεια γι’ αυτούς. Για το μέλλον της ανθρωπότητας οι προτεραιότητες είναι ακριβώς οι ανάποδες.

Το δυνάμωμα των εργατικών αγώνων μέσα στις ΗΠΑ ήταν το πιο ελπιδοφόρο γεγονός του 2023. Το CNBC δημοσιεύει έρευνα που δείχνει πως μέχρι τις 30 Νοέμβρη είχαν γίνει 393 απεργίες, με συνολική συμμετοχή πάνω από μισό εκατομμύριο εργατών και εργατριών, σχεδόν οχτώ φορές παραπάνω από

ό,τι αντίστοιχα το 2021 και τέσσερις φορές πάνω σε σχέση με το 2022. Οι απεργίες με πάνω από 1000 απεργούς ήταν οι περισσότερες από το 2013.

Εργατικοί αγώνες

Η απεργία στην αυτοκινητοβιομηχανία ήταν το μεγαλύτερο παράδειγμα της αλλαγής. Στα μεγαλύτερα εργοστάσια των τριών μεγαλύτερων εταιρειών οχημάτων στις ΗΠΑ, η απεργία ξεκίνησε το Σεπτέμβρη και έληξε στις 30 Οκτώβρη μετά από 46 μέρες, όταν έσπασε κάτω από την πίεση η πιο σκληρή από τις εταιρείες, η Ford. Ο Μπάιντεν αναγκάστηκε να κάνει κάτι που δεν είχε ξανακάνει πρόεδρος, να πάει και να στηρίξει μια απεργιακή φρουρά, μιλώντας μάλιστα στους απεργούς με ντουντούκα. Στην Εργατική Αλληλεγγύη γράφουμε πως κερδήθηκαν “25% αυξήσεις μέσα στα επόμενα τεσεράμισυ χρόνια, από τις οποίες το 11% πρέπει να δοθεί μέσα στην πρώτη χρονιά. Το ωρομίσθιο για όσους προσλαμβάνονται για πρώτη φορά ανέβηκε στα 28 δολάρια την ώρα. Οι εργαζόμενοι ξαναπήραν πίσω την αυτόματη προσαρμογή των μισθών τους στο κόστος ζωής που την είχε καταργήσει η εταιρεία.”

Ο μεγαλύτερος σε διάρκεια αγώνας ήταν η απεργία των σεναριογράφων και των ηθοποιών του Χόλιγουντ. Οι πρώτοι ξεκίνησαν το Μάη και οι δεύτεροι τον Ιούλη. Στο νικηφόρο κλείσιμο της απεργίας των ηθοποιών η Εργατική Αλληλεγγύη έγραφε πως: “118 ημέρες, από τις 14 Ιουλίου έως τις 9 Νοεμβρίου 2023 διήρκησε η ιστορική απεργία του Σωματείου Ηθοποιών των ΗΠΑ. Η απεργία στην οποία συμμετείχαν δεκάδες χιλιάδες ηθοποιοί πάγωσε την βιομηχανία του Χόλιγουντ και παρέλυσε για 4 μήνες την παραγωγή ταινιών και τηλεοπτικών σειρών στις ΗΠΑ. Λόγω της μεγάλης απεργίας έχουν αναβληθεί μεγάλες παραγωγές, όπως το σίκουελ του «Dune» και η νέα σεζόν της σειράς «Stranger Things». Για πρώτη φορά από

Παγκόσμιο κύμα αντιδράσεων

Απεργοί της αυτοκινητοβιομηχανίας στις ΗΠΑ. Φωτό Getty

Διαδήλωση στη Νέα Υόρκη για αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Φωτό Ντέρεκ Φρεντς / Reuters

29/4/2023 Αντιρατσιστική διαδήλωση στη Ρεν της Γαλλίας. Φωτό Ντέρεκ Φρεντς / Reuters

το 1960 οι σεναριογράφοι και οι ηθοποιοί στις ΗΠΑ απέργησαν ταυτόχρονα. Στις αρχές Σεπτεμβρίου, οι Financial Times δημοσίευσαν μελέτη του Milken Institute, η οποία εκτιμούσε το κόστος της διπλής κινητοποίησης σε 5 δισεκατομμύρια δολάρια για την οικονομία της Καλιφόρνιας. Η απεργία τερματίζεται, χάρη σε μια νέα τριετή συλλογική σύμβαση για τους ηθο-

ποιούς, η αξία της οποίας «υπολογίζεται σε πάνω από ένα δισεκατομμύριο δολάρια». Τους πρώτους έξι μήνες της χρονιάς, ένα απεργιακό κύμα σάρωσε για άλλη μια φορά τη Γαλλία. Τον Απρίλη γράφανε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Το κίνημα στην Γαλλία ξεκίνησε τον Ιανουάριο ως απάντηση στην απόφαση του προέδρου Εμανουέλ Μακρόν να προσθε-

σει δύο χρόνια στην ηλικία κατά την οποία οι άνθρωποι μπορούν να πάρουν σύνταξη. Αλλά τώρα έχει εξαπλωθεί και σε άλλα ζητήματα, σχετικά με τη δημοκρατία, τη βία της αστυνομίας και τον τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας. Την προηγούμενη ημέρα γενικής απεργίας, στις 28 Μαρτίου κινητοποιήθηκαν δύο εκατομμύρια άνθρωποι”. Παρότι τα συνδικάτα δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν το όριο των βδομαδιάτικων απεργιών, το κίνημα και μετά τον Ιούνη συνέχισε με αιχμή ενάντια στο ρατσισμό και τη Λεπέν που προαλείφεται για διάδοχος του Μακρόν.

Απεργιακός κλοιός

Και στη Βρετανία οι απεργίες ήταν η βασική αντιπολίτευση στον Σούνακ από τη στιγμή που ανέλαβε. Το Μάρτη η Εργατική Αλληλεγγύη έγραφε πως: “Το «καυτό φθινόπωρο» πέρασε, ο «χειμώνας της δυσαρέσκειας» τέλειωσε και αυτός, και η άνοιξη που μπαίνει, εξακολουθεί να βρίσκει την κυβέρνηση Σούνακ στην Βρετανία, στριμωγμένη σε απεργιακό κλοιό. Χιλιάδες νοσοκομειακοί και συμπαράστατες τους διαδήλωσαν το περασμένο Σάββατο στο Λονδίνο για την υπεράσπιση του NHS, του βρετανικού ΕΣΥ, που έγινε εν μέσω απεργιακών κινητοποιήσεων των νοσηλευτών, των εργαζομένων στο ΕΚΑΒ και -από τη Δευτέρα 13 Μάρτη της τριήμερης απεργίας που έχουν εξαγγείλει οι νέοι-ειδικευόμενοι γιατροί με αίτημα 26% αύξηση στους μισθούς τους. Αλλά οι υγειονομικοί δεν είναι οι μόνοι που απεργούν. Στις 15 Μάρτη στο πλευρό τους θα βρεθούν 300.000 εκπαιδευτικοί σε σχολεία και κολέγια που έχουν ξεκινήσει απεργίες για αύξηση των μισθών τους.”

Και στη Γερμανία, η απεργία στις μεταφορές στις 27 Μάρτη, ήταν σύμφωνα με την Bild “η πιο σκληρή απεργία των τελευταίων 31 ετών”. Στην Εργατική Αλληλεγγύη γράφανε πως “Σχεδόν όλα τα αεροπλάνα, τα τρένα και τα λεωφορεία στη Γερμανία ακινητοποιήθηκαν τη Δευτέρα μετά την έναρξη 24ωρης απεργίας τα μεσάνυχτα, της μεγαλύτερης απεργίας εδώ και δεκαετίες. Η απεργία παρέλυσε τη χώρα με αποτέλεσμα να υπολειφθούν όλοι οι υπόλοιποι χώροι εργασίας. Σε 400.000 υπολογίζονται οι επιβάτες που οι πτήσεις τους είτε ακυρώθηκαν, είτε είχαν σημαντική καθυστέρηση.”

Στην Ισπανία εκατομμύρια κατέβηκαν στους δρόμους για τη δημόσια Υγεία σε όλη τη χώρα και το κίνημα κατάφερε να μπλοκάρει τη συμμαχία Δεξιάς και φασιστών να έρθουν στην εξουσία με τις εκλογές του καλοκαιριού. Στην Πορτογαλία το εργατικό κίνημα έκανε μαζικές κινητοποιήσεις από την αρχή της χρονιάς, απαλλαγμένο πλέον από το συμβιβασμό με την κεντροαριστερή κυβέρνηση που του είχαν επιβάλει τα κόμματα της κοινοβουλευτικής Αριστεράς, και τελικά στις 7 Νοέμβρη ο πρωθυπουργός Κόστα παραιτήθηκε μέσα σε μια αλυσίδα σκανδάλων που έρχονταν στο φως.

Το φθινόπωρο η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη μετατράπηκε σε παγκόσμιο κίνημα κόντρα και στο κράτος-δολοφόνο, Ισραήλ, αλλά και στην παγκόσμια προπαγάνδα που ήθελε να παρουσιάσει την αντίσταση των Παλαιστίνιων

σαν “αίτια της βίας”. Την 1η Νοέμβρη, γράφανε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Σε εκατομμύρια μετριώνται οι διαδηλωτές που συγκεντρώθηκαν το περασμένο Σαββατοκύριακο σε πόλεις της Ευρώπης, της Μέσης Ανατολής, των Ηνωμένων Πολιτειών, της Αφρικής, της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής για να δείξουν την υποστήριξή τους στους Παλαιστίνιους απαιτώντας να σταματήσουν οι δολοφονικές επιθέσεις του Ισραήλ στην Λωρίδα της Γάζας.

Από την πλημμυρισμένη από κόσμο γέφυρα του Γουέστμινστερ στο Λονδίνο μέχρι την γέφυρα του Μπρούκλιν στη Νέα Υόρκη, το δέντρο της μαζικής αντίστασης φουντώνει τα κλαδιά του χτίζοντας παγκόσμια γέφυρα αλληλεγγύης στην πολιορκημένη Γάζα και στον παλαιστινιακό λαό.

Σε μισό εκατομμύριο υπολογίζονται από τους διοργανωτές οι διαδηλωτές στο Λονδίνο, και 1 με 1,5 εκατομμύριο κόσμος διαδήλωσε στην Τουρκία σε μια τεράστια συγκέντρωση στην Ιστανμπούλ. Πάνω από 50.000 συμμετείχαν στην Μαδρίτη και δεκάδες χιλιάδες στις διαδηλώσεις στο Μπιλμπάο, την Βαρκελώνη και άλλες πόλεις του ισπανικού κράτους. Στην Γαλλία και στην Γερμανία, παρά τις απαγορεύσεις από την κυβέρνηση Μακρόν και την κυβέρνηση Σολτς πάνω από 20.000 διαδήλωσαν στο Παρίσι, χιλιάδες ακόμη σε άλλες γαλλικές πόλεις ενώ πάνω από 10.000 υπολογίζονται οι διαδηλωτές στο Βερολίνο. Είκοσι χιλιάδες κατέβηκαν στους δρόμους της Ρώμης και δεκάδες χιλιάδες σε διαδηλώσεις στην Κοπεγχάγη, τη Στοκχόλμη, την Γενεύη, το Όσλο, στο Άμστερνταμ, στην Χάγη κ.α.

Εκατοντάδες χιλιάδες συμμετείχαν στις μαζικές διαδηλώσεις που συνεχίζονται σε όλο τον αραβικό κόσμο από την Καζαμπλάνκα μέχρι την Βαγδάτη και την Βηρυττό. Στη Μαλαισία, δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν έξω από την πρεσβεία των ΗΠΑ στην Κουάλα Λουμππούρ ενώ αντίστοιχα μαζικές ήταν οι διαδηλώσεις στο Ισλαμαπάντ και άλλες πόλεις στο Πακιστάν. Στην Τζακάρτα στην Ινδονησία έγινε συγκέντρωση έξω από την αμερικανική πρεσβεία όπως και στην Ινδία παρά τις απαγορεύσεις που επιβάλλει η κυβέρνηση Μόντι. 100.000 άνθρωποι συμμετείχαν μόνο στην Κεράλα ενώ πολλές χιλιάδες διαδήλωσαν στην Καλκούτα και άλλες πόλεις.

Στις ΗΠΑ πολλές χιλιάδες κόσμου διαδήλωσαν στο Μπρούκλιν στη Νέα Υόρκη ενώ σε άλλη κινητοποίηση χιλιάδες Εβραίοι και Μουσουλμάνοι συμμετείχαν στην αιφνιδιαστική κατάληψη που διοργάνωσε η οργάνωση Jewish Voice for Peace στο σταθμό Grand Central για να απαιτήσουν άμεση κατάπαυση του πυρός στην Γάζα με αποτέλεσμα να συλληφθούν 300 ακτιβιστές/ριες. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν σε μεγάλες συγκεντρώσεις στο Σαν Φρανσίσκο, στο Λος Άντζελες, το Ντιτρόιτ, στο Ντάλας, στο Πόρτλαντ, στην Ατλάντα και άλλες πόλεις των ΗΠΑ αλλά και στον Καναδά στο Τορόντο, στην Οτάβα, το Βανκούβερ και το Μόντρεαλ. Πολλές χιλιάδες ήταν ξανά οι διαδηλωτές στο Σίδνεϊ στην Αυστραλία αλλά και στην πρωτεύουσα της Νέας Ζηλανδίας, Ουέλιγγτον όπου διαδήλωσαν προς το Κοινοβούλιο”.

Νίκος Λούντος

Το 2023 έκλεισε με ένα μεγάλο γύρο εκδηλώσεων που διοργάνωσε, σε γειτονίες της Αθήνας και άλλες πόλεις, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα με θέμα την «Κρίση του ΣΥΡΙΖΑ – Για ποια Αριστερά παλεύουμε;».

Η τελευταία εκδήλωση έγινε την Τετάρτη 20 Δεκεμβρίου στο Δημαρχείο της Αγίας Παρασκευής με ομιλητές τον **Αντώνη Ρέλλα** και τον **Γιώργο Ράγκο**. Ο Αντώνης Ρέλλας είναι σκηνοθέτης και ακτιβιστής στο αναπηρικό κίνημα, ιδρυτικό μέλος της Κίνησης Ανάπηρων Καλλιτεχνών και της Κίνησης Χειραφέτησης Αναπήρων «Μηδενική Ανοχή», υπήρξε μάρτυρας κατηγορίας στη δίκη της Χρυσής Αυγής, υποψήφιος με τον ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές του 2019 και στην συνέχεια μέλος του ΣΥΡΙΖΑ όπου και δραστηριοποιήθηκε στο Τμήμα Δικαιωμάτων μέχρι την αποχώρησή του. Ο Αντώνης, ένας αγωνιστής στην πρώτη γραμμή των κινημάτων ενάντια στο ρατσισμό, στο φασισμό, στον μισαναπηρισμό μίλησε για αυτά τα κινήματα και για την εμπειρία της πολιτικής επιλογής του να ενταχθεί, το 2019, στον ΣΥΡΙΖΑ για να υλοποιήσει ένα πρόγραμμα δικαιωμάτων ενσωματώνοντας τις διεκδικήσεις των ίδιων των κινημάτων. Από αυτή την άποψη, η τοποθέτησή του ήταν αποκαλυπτική αλλά και ενδεικτική για το τι σήμαινε ο ΣΥΡΙΖΑ για χιλιάδες κόσμο που εντάχθηκαν σ' αυτόν και πίστεψαν ότι μπορούσαν να "βάλουν το λιθαράκι" τους για να τον στρέψουν από τις συμμαχίες της ηγεσίας του με την "μεσαία τάξη" προς τα κινήματα και τους αγώνες από τους οποίους και αυτοί προέρχονται.

Ο Αντώνης ξεκίνησε την ομιλία του ευχαριστώντας το ΣΕΚ για αυτή την εκδήλωση, όχι τυπικά και "ευγενικά" αλλά ουσιαστικά γιατί, όπως είπε, είναι "πολύ λυτρωτικό να μιλάει γι' αυτή την εμπειρία σε συντρόφους που βρεθήκαμε μαζί στα κινήματα με αιχμή την ΚΕΕΡΦΑ και την αντιρατσιστική και αντιφασιστική πάλη". Πράγματι, με τον Αντώνη, και με πολλούς Αντώνηδες, οι σύντροφοι του ΣΕΚ βρεθήκαμε μαζί, οργανώσαμε μαζί το κίνημα για την υπεράσπιση των μεταναστών και των προσφύγων, για να καταφέρουμε να κλείσουμε τους ναζί δολοφόνους της Χρυσής Αυγής στη φυλακή.

Αυτή ήταν μία πολύτιμη παρακαταθήκη στην τοποθέτηση του Αντώνη για την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Αντώνης εντάχθηκε στο ΣΥΡΙΖΑ μετά την πρόσκληση για την συμμετοχή του στο ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές του 2019 όχι γιατί "μετατοπίστηκε" από τους αγώνες στο δρόμο και στους χώρους δουλειάς προς την "υψηλή πολιτική" μέσα από ένα "κυβερνητικό κόμμα της αριστεράς". Αντίθετα. Παρέμεινε ενεργός στα κινήματα αλλά είδε,

Ο Αντώνης Ρέλλας στη διαδήλωση την πρώτη μέρα της δίκης της Χρυσής Αυγής.
Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

ταυτόχρονα, και την "πρόκληση" να μετουσιώσει σε "πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ" το σύνολο των διεκδικήσεων και των αιτημάτων αυτών των κινημάτων.

Έτσι, δούλεψε, μαζί με πολλούς σ' αυτόν, μέσα από το Τμήμα Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ για να καταθέσει στο κόμμα του ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα δικαιωμάτων που, πίστευε ότι, θα ενσωμάτωνε ο ΣΥΡΙΖΑ στο συνολικό του πρόγραμμα και σαν αντιπολίτευση αλλά και σαν μελλοντικό κυβερνητικό πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα "ολοκληρωμένο, ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο" που θα έβγαζε τις "ευάλωτες ομάδες" των αναπήρων, των προσφύγων, των μεταναστών αλλά και των τρανς, των οροθετικών και τόσων άλλων, από το περιθώριο και θα τους έδινε το δικαίωμα και την δυνατότητα να ζήσουν, να εργαστούν και να δουλέψουν.

Ο Αντώνης ήταν πιστός στην άποψη ότι το πρόγραμμα ενός αριστερού κόμματος δεν είναι κάποιο "εγκεφαλικό κατασκεύασμα" αλλά προκύπτει από "τα κάτω", από τα προχωρημένα αιτήματα που εμφανίζονται από την κίνηση και τους αγώνες του κόσμου που παλεύει. Αποδεχόμενος την "ρετσινιά του ρεφορμιστή", που "εύκολα" μπορεί κάποιος να του προσάψει, προσπάθησε αυτό να το κάνει πράξη και, σε μεγάλο βαθμό, πράγματι, το έκανε. Εκεί "ανακάλυψε" και τα "όρια του ρεφορμισμού". Μας μίλησε για τη στιγμή που παρουσιάσαν αυτό το πρόγραμμα στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που, αφού τους

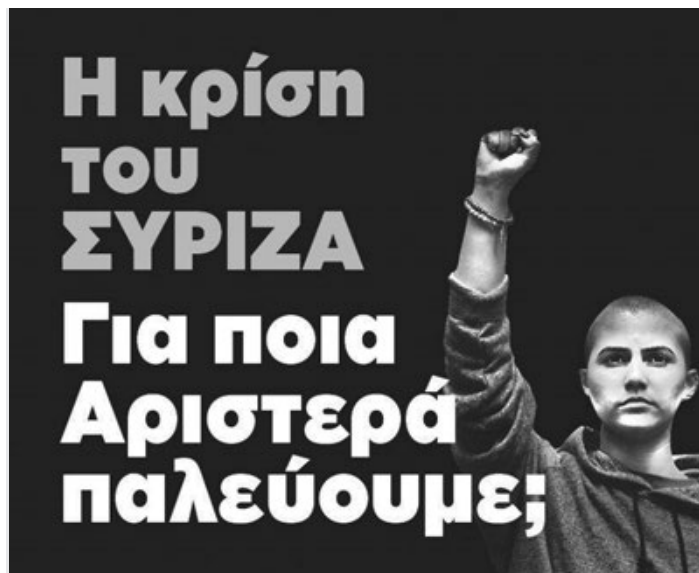
ευχαρίστησαν, το "έβαλαν στην άκρη". Αυτή είναι η στιγμή που καταλαβαίνεις ότι δεν μπορείς, όσο και αν πραγματικά το θέλεις, να "αλλάξεις από τα μέσα" ένα ρεφορμιστικό κόμμα που από τη μία έχει ανάγκη από κομμάτια των κινημάτων, για να επικοινωνεί μαζί τους έστω και "ψηφοθηρικά", αλλά, τελικά, αυτό που το καθορίζει είναι να είναι "αποδεκτό" ακόμα και σ' αυτές τις δυνάμεις με τις οποίες τα ίδια τα κινήματα έρχονται σε σύγκρουση.

Κινήματα

Ο Αντώνης έφυγε από τον ΣΥΡΙΖΑ στο τελευταίο μεγάλο "κύμα φυγής". Έφυγε όχι για να πάει σπίτι του, όχι γιατί απογοητεύτηκε, γενικά, από την πολιτική και την αριστερά. Παράμεινε ενεργός στα κινήματα, παλεύει για τα δικαιώματα των αναπήρων και όλων των, όπως κακώς χαρακτηρίζονται, "ευάλωτων ομάδων". Ένα μεγάλο κομμάτι της τοποθέτησής του ήταν, ακριβώς, πάνω σ' αυτή την πάλη του αναπηρικού κινήματος ενάντια στον αποκλεισμό από την δυσκολία να βρούμε σπίτι με δυνατότητα πρόσβασης μέχρι την δυσκολία να βρούμε δουλειά.

Ο Αντώνης δεν είναι "ρεφορμιστής" όπως δεν είναι "ρεφορμιστές" χιλιάδες και χιλιάδες "πρώην ΣΥΡΙΖΑίοι" είτε ήταν μέλη είτε τον στήριζαν εκλογικά. Είναι "δικός μας κόσμος". Είναι η δύναμη που μαζικοποιούσε και μαζικοποιεί όλες τις μάχες της προηγούμενης αλλά και της τωρινής περιόδου.

Οι συζητήσεις που οργάνωσε το

Επαναστατική εναλλακτική στην κρίση του ΣΥΡΙΖΑ

ΣΕΚ ήταν χρήσιμες και απαραίτητες για πολλούς λόγους αλλά θέλω να σταθώ σε δύο. Ο πρώτος λόγος είναι ότι "έδωσε λόγο" σ' αυτό τον κόσμο. Εκατοντάδες "πρώην ΣΥΡΙΖΑ" ήρθαν σ' αυτές και μίλησαν για το τι πίστευαν ότι έφταιξε και το τι θα πρέπει να γίνει από εδώ και πέρα. Αυτή η "συζήτηση" δεν υπήρχε μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ ύστερα, κυρίως, από τη "ρευστοποίηση του ΣΥΡΙΖΑ", από την διάλυση των τοπικών ΟΜ και την αδράνειά τους. Την διαδικασία, δηλαδή, που "άνοιξε το δρόμο" στον κάθε **Κασσελάκη**. Αυτές οι τοποθετήσεις, είναι χρήσιμες, ανεξάρτητα αν συμφωνούμε ή όχι σε όλα όσα ακούστηκαν, για να έχουμε μία πραγματική εικόνα για τις αναζητήσεις αυτού του κόσμου. Δεν τους "κουνήσαμε το δάκτυλο" γιατί -και αυτός είναι ο δεύτερος λόγος- αυτός ο κόσμος έκανε την επιλογή να συνομιλήσει με αγωνιστές/ριες της επαναστατικής αριστεράς, με το ΣΕΚ. Είναι ενδεικτικό προς τα που "την ψάχνει" και αποτελεί μεγάλη πρόκληση για την επαναστατική αριστερά και το ΣΕΚ.

Στο κάλεσμα για τις εκδηλώσεις γράφουμε: "Αυτή την αριστερή εναλλακτική διέξοδο μπορούμε και πρέπει να την αναζητήσουμε με δυο τρόπους. Πρώτα, με την κοινή δράση στους αγώνες εδώ και τώρα ενάντια στα βάρη της κρίσης που ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του φορτώνουν στις πλάτες μας. Στους αγώνες για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις κόντρα στην ακρίβεια, για κοινωνικές δαπάνες στην

Υγεία και στην Παιδεία κόντρα στις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις που ρημάζουν σχολεία και νοσοκομεία. Στους αγώνες ενάντια στη ρατσιστική και σεξιστική βία, ενάντια στους μπάτσους που δολοφονούν Ρομά, ενάντια τους (εκ)βιαστές που μένουν ατιμώρητοι, ενάντια στις επαναπροωθήσεις που πνίγουν γυναίκες και παιδιά στον Έβρο και στις θάλασσες. Ενάντια στην πολεμική εμπλοκή στο πλευρό του ΝΑΤΟ στην Ουκρανία και του Ισραήλ στην Παλαιστίνη. Ταυτόχρονα, όμως, ανοίγει η συζήτηση για την εναλλακτική στρατηγική της Αριστεράς. Ο δρόμος της διαχείρισης της κυβέρνησης μέσα από μια πλειοψηφία στη Βουλή δοκιμάστηκε και απέτυχε. Βήμα προς βήμα, όλα τα εργατικά αιτήματα που είχαν βρει κάποια θέση στο κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ εγκαταλείφθηκαν μπροστά στους εκβιασμούς της άρχουσας τάξης και των «θεσμών» της. Αλλά και σαν αξιωματική αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ συνέχισε τη δεξιά προσαρμογή. Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες έχουμε ζωντανές εμπειρίες ότι, για να νικάμε, θέλουμε μια Αριστερά αποφασισμένη να χρησιμοποιήσει τη δύναμη της εργατικής τάξης για να επιβάλει το δίκιο της στους δρόμους και στους χώρους δουλειάς. Αυτή είναι η πρόταση του ΣΕΚ και σε αυτόν το δρόμο επιμένουμε. Χρειαζόμαστε Αριστερά επαναστατική, με στρατηγική την ανατροπή του καπιταλισμού και την αντικατάστασή του από τον εργατικό σοσιαλισμό που θα απλώσει την εργατική δημοκρατία παντού, από την πολιτική ως την οικονομία. Για να διαλύσουμε τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού μέσα στην κρίση του και να σβήσουμε την εκμετάλλευση και την καταπίεση".

Μέσα από τις εκδηλώσεις είδαμε ότι αυτή η "πρόταση του ΣΕΚ" μπορεί και "επικοινωνεί" με αυτό τον κόσμο. Χρειάζεται, όμως, ακόμα, πολύ δουλειά. Υπάρχει χιλιάδες τέτοιος κόσμος. Θέλουμε και πρέπει να τους κερδίσουμε όλους στη κοινή δράση, για να οργανώσουμε μαζί τη δύναμη της εργατικής τάξης γιατί οι μάχες που έχουμε μπροστά μας είναι και μεγάλες και καθοριστικές για τη συνέχεια. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να κερδίσουμε το πιο πρωτοπύρο κομμάτι στην επαναστατική αριστερά και στο ΣΕΚ και για να γίνει αυτό θα πρέπει να τους κερδίσουμε στα επιχειρήματα "γιατί επανάσταση και όχι διαχείριση". Αυτή η συζήτηση, σήμερα, πρέπει να εκμεταλλευτεί όλη αυτή την εμπειρία της "ήττας του ΣΥΡΙΖΑ" που γνώρισε αυτός ο κόσμος που δεν την ενσωμάτωσε αλλά, αντίθετα, θέλει να διδαχτεί από αυτήν για να μην ξαναχάσει. Φοβερή περίοδος για την επαναστατική αριστερά και το ΣΕΚ.

Γιώργος Ράγκος

Με μια μαζική συγκέντρωση του αντιφασιστικού κινήματος και των τοπικών κινήματων από τις γειτονιές που δίνουν μάχη ενάντια στις καταστροφικές “αναπλάσεις” του Μπακογιάννη, ξεκίνησε η νέα θητεία του δημοτικού συμβουλίου της Αθήνας στη Δημοτική Αγορά της Κυψέλης όπου έγινε η ορκωμοσία των δημοτικών συμβούλων. Το αντιφασιστικό κίνημα ματαίωσε την απόπειρα του φυλακισμένου ναζι Κασιδιάρη να παραστεί στην ορκωμοσία, με το νέο δήμαρχο Αθήνας να ανακοινώνει ότι ο Κασιδιάρης θα ορκιστεί «σε άλλο τόπο, σε άλλη στιγμή».

«Άδοξο τέλος είχε η επιδίωξη Κασιδιάρη να μετατρέψει την ορκωμοσία του δημοτικού συμβουλίου στην Δημοτική Αγορά της Κυψέλης σε φιέστα νομιμοποίησης της παρουσίας των ναζί στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας και στη γειτονιά της Κυψέλης, όπου έδρασαν τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η **ΚΕΕΡΦΑ**. «Η κινητοποίηση της ΚΕΕΡΦΑ και του δημοκρατικού κόσμου, όλες τις προηγούμενες μέρες, έφερε την ακύρωση της άδειας για την συγκεκριμένη μέρα από τις φυλακές του ναζι Κασιδιάρη, όπου εκτίει την πολυετή κάθειρξη του για συμμετοχή στη διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν».

«Σήμερα ως **Ανατρεπτική Συμμαχία στην Αθήνα** και ως **Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας**, επικυρώνουμε ότι ο Μπακογιάννης και η παράταξη της ΝΔ είναι οριστικά παρελθόν για το δήμο της Αθήνας. Και είμαστε περήφανοι γιατί έχουμε συμβάλλει ειδικά στον δεύτερο γύρο στο να γίνει πράξη αυτό» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Τάκης Ζώτος**, δικηγόρος από την πολιτική αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος. «Το δεύτερο είναι ότι οι διεκδικήσεις μας παραμένουν αυτούσιες και απέναντι στη νέα δημοτική αρχή. Παράδειγμα, ο χώρος στον οποίο βρισκόμαστε, ζητάμε να ξαναγίνει πραγματικά μια δομή για τους πολίτες της Αθήνας και όχι ένα παζάρι εμπορικών εταιριών. Παραμένουν ακέραιες όλες οι διεκδικήσεις για το περιβάλλον της Αθήνας, για μια Αθήνα, πόλη αντιφασιστική. Είναι μεγάλη επιτυχία ότι σήμερα, μετά από δική μας παρέμβαση, έγινε δυνατόν να μην είναι ο Κασιδιάρης εδώ και για ένα ακόμη λόγο: γιατί εδώ από την Κυψέλη και από την Φωκίωνος Νέγρη το 1992-96 ξεκίνησε η δολοφονική δράση της Χ.Α. Αυτά είναι που έχουμε να κρατήσουμε από τη σημερινή συγκέντρωση. Όποτε και να ορκιστεί ο Κασιδιάρης δεν πρέπει ποτέ να πατήσει το πόδι του στο δήμο της Αθήνας ως σύμβουλος, γιατί είναι καταδικασμένος για την εγκληματική δολοφονική οργάνωση της Χ.Α.»

28/12/2023 Ορκωμοσία Δημοτικού Συμβουλίου Αθήνας. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

“Ορκίστηκε” η Αθήνα των αγώνων

Το παρών στη συγκέντρωση έδωσαν εκατοντάδες αγωνιστές/τριες. Με τα πανό τους συμμετείχαν η Ανατρεπτική Συμμαχία στην Αθήνα, η ΚΕΕΡΦΑ καθώς και αγωνιστές/τριες από τα κινήματα για την υπεράσπιση της Πλ. Εξαρχείων, του λόφου Στρέφη, του λόφου Φιλοπάππου, του Πάρκου Δρακοπούλου, της Πλ. Πρωτομαγιάς κ.α. και φυσικά δεν έλειψαν οι παλαιστινιακές σημαίες σε αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό.

«Είμαστε εδώ από το Πεδίο του Άρεως και από τη συνέλευση για την σωτηρία της Πλατείας Πρωτομαγιάς. Ήρθαμε στην ορκωμοσία του δημοτικού συμβουλίου για να δηλώσουμε τα δίκαια αιτημά μας για απελευθέρωση όλων των ελεύθερων χώρων της Αθήνας που είναι ελάχιστοι. Οι ιδιωτικές εταιρίες και τα κρατικά σχέδια για κατάληψη και εμπορευματοποίηση των ελεύθερων χώρων πρέπει να σταματήσουν με αγώνες στους δρόμους και μέσα στο δημοτικό συμβούλιο» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Θοδωρής Κοκκινάκης**.

«Υπάρχουν συλλογικότητες και συνελεύσεις γειτονιών που έχουν καλέσει συγκέντρωση με αφορμή την ορκωμοσία της νέας δημοτικής αρχής, διαμαρτυρόμενες φυσικά και για την απόπειρα του Κασιδιάρη και

Ο Κώστας Παπαδάκης μιλάει στη διάρκεια της ορκωμοσίας. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

των φασιστών να παραστούν αλλά δίνοντας και ένα μήνυμα στο νέο δήμαρχο, όπως κάναμε και με τον προηγούμενο, για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων» μας είπε η **Χρυσούλα Παπαγεωργίου** κρατώντας το πανό «Όχι μετρό στην πλατεία Εξαρχείων».

Με περισσότερη ορμή

Με συνθήματα -όπως «Μίζες μίζες και τρομοκρατία τις αναπλάσεις κάνει η αστυνομία», «Ο νόμος του Στρέφη ελεύθερος θα μείνει σιφλίκι κανενός ποτέ του δεν θα γίνει», «Λόφος, πλατεία, Πολυτεχνείο, τα Εξάρχεια δεν μπαίνουν σε μουσείο», «Ποτέ ξανά φασισμός», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» κ.α.- οι συγκεντρωμένοι έστειλαν το μήνυμα στη νέα δημοτική αρχή του Δούκα ότι ο αγώνας συνεχίζεται με περισσότερη ορμή κα-

ταγγέλλοντας την απόπειρα της αστυνομίας να περιορίσει τη συγκέντρωση παρατάσσοντας τα ΜΑΤ και αποδοκιμάζοντας τον πρώην δήμαρχο Μπακογιάννη την ώρα που έφτανε στο χώρο της Δημοτικής Αγοράς.

«Η μεγάλη εκδήλωση σήμερα του αντιφασιστικού κινήματος έχει σαν στόχο να αποκλείσει σε κάθε περίπτωση την ορκωμοσία του εγκληματία Κασιδιάρη. Με τους αγώνες που έχουν γίνει μέχρι τώρα, έχει αποτραπεί αυτό το ενδεχόμενο. Βρισκόμαστε εδώ και για τα υπόλοιπα ζητήματα που απασχολούν την Αθήνα. Όπως ακούσατε και από τα συνθήματα το αντιφασιστικό κίνημα και το κίνημα για ελεύθερους χώρους στην Αθήνα έχει βάλει την σφραγίδα του στην ήττα της πολιτικής Μπακογιάννη και βεβαίως θα συνεχίσει να πιέ-

ζει και να αγωνίζεται και τη νέα δημοτική περίοδο» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τάκης Κατσαρός**.

«Είμαστε εδώ από την Ανατρεπτική Συμμαχία στην Αθήνα για να απαιτήσουμε το ξήλωμα όλων των πολιτικών του Μπακογιάννη που έδωσε την πόλη στις εταιρίες, για να απαιτήσουμε ότι δεν θα δώσει σπιθαμή εδάφους στους φασίστες. Οι αγώνες μας θα συνεχιστούν και θα επιβάλουμε επίσης ότι όλοι οι εργαζόμενοι στο Δήμο Αθήνας θα μονιμοποιηθούν, διότι οι ανάγκες μας είναι πάνω από τα κέρδη τους» μας λέει η **Ντίνα Γκαρανέ**.

«Η Δημοτική Αγορά είναι εκμεταλλεύσιμη, παρεχόμενη από τον Δήμο στα ιδιωτικά συμφέροντα, κοιτάζοντας προς την “ανάπτυξη” τύπου “τζεντριφικέισον” της πόλης, με εκδηλώσεις που δεν έχουν καμιά ουσία για την τοπική κοινωνία, για εμάς τους Κυψελιώτες. Αυτό που θα θέλαμε θα ήταν μια Αγορά ελεύθερη για τον κόσμο που ζει εδώ, για τις συνελεύσεις του, μια Αγορά ελεύθερη όσον αφορά στον τρόπο που λειτουργεί, γιατί έτσι όπως είναι σήμερα δεν μπορεί να παρέχει αυτές τις δυνατότητες στον κόσμο της περιοχής» δήλωσε ο Θανάσης Χάτζιος.

«Διαβεβαιώνω ότι ως εκπρόσωπος της Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα θα υπηρετήσω με όλες μου τις δυνάμεις και με ανιδιοτέλεια τα δικαιώματα των κατοίκων του Δήμου Αθήνας ανεξάρτητα από φύλο, εθνικότητα, θρησκεία, καταγωγή, σεξουαλικό προσανατολισμό» τόνισε ανάμεσα σε άλλη στην δήλωσή του κατά τη διάρκεια της ορκωμοσίας ο **Κώστας Παπαδάκης**. «Για μια Αθήνα πόλη αντιφασιστική. Για μια δημοτική αρχή διεκδικητική και μαχητική απέναντι στην κεντρική εξουσία, για την ανάπτυξη κινήματος ανατροπής των ταξικών πολιτικών όλων των φορέων κεφαλαίου και εξουσίας, κυβέρνησης και Ε.Ε. Για μια Αθήνα πόλη αντιφασιστική. Για έναν Δήμο που υπηρετεί τους κατοίκους και τους εργαζομένους της Αθήνας και αγωνίζεται απέναντι στη στεγαστική κρίση. Για μια Αθήνα πόλη βιώσιμη, που σέβεται αντί να καταστρέφει το περιβάλλον. Για την Αθήνα πόλη της ειρήνης και της φιλίας των λαών, ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και το ΝΑΤΟ, αλληλέγγυα σε κάθε εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, όπως ο αγώνας των Παλαιστινίων. Για μια Αθήνα για τις ανάγκες των πολλών πάνω από τα κέρδη των λίγων».

Μιλώντας στους συγκεντρωμένους κάλεσε σε συμμετοχή στο συλλαλητήριο στην επέτειο της δολοφονίας του Σαχζάτ Λουκμάν και κάλεσε τη το Δημοτικό Συμβούλιο να πάρει απόφαση για τη δημιουργία μνημείου στον τόπο δολοφονίας του, στα Πετράλωνα.

Γιώργος Πίπτας

ΚΥΠΡΟΣ **Νησί αντιφασιστικό**

Χρονιά μεγάλων αντιφασιστικών αγώνων ήταν το 2023 για την Κύπρο. Μέσα σε μία περίοδο κλιμάκωσης του ρατσισμού, της ισλαμοφοβίας, της ευρώπης-φρούριο των κλειστών συνόρων από τις κυβερνήσεις της Ε.Ε. αλλά και της ανόδου της ακροδεξιάς, οι αγώνες αυτοί αποτελούν μεγάλη ελπίδα.

Το περασμένο φθινόπωρο νεοναζιστικές συμμορίες του ΕΛΑΜ (η Χρυσή Αυγή Κύπρου) με άλλες ακροδεξιές ομάδες, οργάνωσαν τρία ρατσιστικά πογκρόμ απέναντι σε πρόσφυγες και μετανάστες στο νησί, στο χωριό της Χλώρακας Πάφου και στην πόλη της Λεμεσού. Ήταν αναμφισβήτητα μία κλιμάκωση της δράσης των νεοναζιστικών συμμοριών στην Κύπρο που για πρώτη φορά μετά το '74 επιχειρούσαν με τη μορφή κινούμενων ταγμάτων εφόδου επιθέσεις σε πρόσφυγες. Τα πογκρόμ αυτά έγιναν λίγες μέρες μετά τα γεγονότα στον Έβρο όπου φασίστες καλούσαν σε κυνήγι κεφαλών με τις πυρκαγιές στη Δαδιά.

Η στάση του επίσημου κράτους και της αστυνομίας θύμισε τις πρακτικές των κυβερνήσεων της ΝΔ και της ΕΛΑΣ απέναντι στις δολοφονικές πρακτικές των Χρυσαιγιτών. Πλήρης ανοχή που φτάνει σε κάλυψη. Αρχικά ήταν ζήτημα «χουλιγκανισμού», η αστυνομία δεν έκανε απολύτως τίποτα για να σταματήσει τα πογκρόμ και ενώ ο δεξιός ΠτΔ κράδαινε τις «απολύσεις» των πολιτικά προϊσταμένων τους, δεν έγινε απολύτως τίποτα.

Το αντιφασιστικό κίνημα όμως μπήκε ορμητικά και καθόρισε τις εξελίξεις σε όλα τα επίπεδα. Καθόρισε ότι η απάντηση δίνεται στους δρόμους. Εκεί απόδειξε ξανά και ξανά τη σαρωτική αριθμητική του υπεροχή απέναντι στους φασίστες. Έδειξε όμως τη δύναμη και την αποτελεσματικότητα της ενότητας στη δράση πολλών και διαφορετικών κομματιών του κινήματος. Κατάφερε να τραβήξει το ΑΚΕΛ στη μάχη που αρχικά ήταν διστακτικό και να εμπλέξει και κομμάτια του εργατικού κι-

νήματος με τα συνδικάτα και τις συλλογικότητές του. Τρία μεγάλα αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά συλλαλητήρια άνοιξαν τη συζήτηση για την αντιμετώπιση της φασιστικής απειλής, τη στάση απέναντι στις ρατσιστικές πολιτικές και τα διδάγματα της αντιφασιστικής πάλης στην Ελλάδα απέναντι στη Χρυσή Αυγή.

Το 2023 άνοιξε στην Κύπρο με μία γενική απεργία για τη διεκδίκηση της ΑΤΑ απέναντι στην ακρίβεια και τον πληθωρισμό. Τέτοια απεργία είχε να οργανωθεί 75 ολόκληρα χρόνια. Ήταν επίσης η χρονιά μεγάλων απεργιακών κινητοποιήσεων σε μία σειρά από κλάδους όπως στο λιμάνι της Λάρνακας, την Αρχή Ηλεκτρισμού, τα νοσοκομεία. Ειδικά στα τελευταία που η απεργία είχε σαν αίτημα την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, προηγήθηκαν μαζικότερες γενικές συνελεύσεις σε όλες τις πόλεις με τους υγειονομικούς να έχουν συντριπτική συμμετοχή στην απεργία.

Η κυβέρνηση Χριστοδουλίδη εκλέχθηκε με μικρή πλειοψηφία στις αρχές του '23 με τις ισορροπίες που την κρατούν να είναι αρκετά εύθραυστες. Η οργή του κόσμου απέναντι στην εκτίναξη των ανισοτήτων μεγαλώνει. Το 2023 έκλεισε με τα καθαρά κέρδη των κυπριακών τραπεζών να σημειώνουν ρεκόρ δεκαετίας, τη στιγμή που το μερίδιο των μισθών επί του ΑΕΠ υποχώρησε κατά 11% σε σχέση με τα κέρδη των επιχειρήσεων του νησιού. Εδώ να θυμίσουμε ότι το κυπριακό τραπεζικό σύστημα είχε χρεοκοπήσει δέκα χρόνια νωρίτερα φέρνοντας μνημόνια για την εργατική τάξη. Επιπλέον να θυμίσουμε ότι η ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη κατέχει εξέχουσα θέση στον τομέα της ναυτιλίας διεθνώς, έχοντας την τρίτη θέση στην ευρωπαϊκή ένωση σε μέγεθος στόλου.

Μαζικό κύμα

Η χρονιά έκλεισε με τον πόλεμο στην Παλαιστίνη να παίζει καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις στο νησί. Η κυβέρνηση Χριστοδουλίδη στηρίζει αναφανδόν τον σιωνιστή **Νετανιάχου** ξεσηκώνοντας μαζικό κύμα αντιδράσεων. Βασικό ρόλο στη στάση της κυβέρνησης και της κυρίαρχης τάξης στην ελληνοκυπριακή πλευρά παίζουν οι συμφωνίες για την ΑΟΖ. Είναι όμως ένα θέμα που προκαλεί αμηχανία στο μεγαλύτερο κόμμα της αριστεράς, στο ΑΚΕΛ. Γι' αυτό και χρειάστηκε να περάσουν δύο εβδομάδες από την έναρξη του πολέμου για να καλέσει την πρώτη διαδήλωση στο πλευρό των Παλαιστίνων. Η αριστερά που θέτει τον εαυτό της στην υπηρεσία της «πατριωτικής» προάσπισης των συμφερόντων της χώρας καταλήγει εκεί.

Οι διαδηλώσεις που οργανώθηκαν στη Λευ-

κωσία, τη Λάρνακα, τη Λεμεσό αλλά και την Πάφο (εκεί που λίγες βδομάδες νωρίτερα έγιναν τα ρατσιστικά πογκρόμ) από κομμάτια της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και τελικά και του ΑΚΕΛ έστειλαν καθαρό μήνυμα. Τα συμφέροντα της εργατικής τάξης του νησιού δεν ταυτίζονται με τα πολεμοκάπηλα σχέδια των από τα πάνω για τις ΑΟΖ που σφάζουν σήμερα τους Παλαιστίνους και η ισλαμοφοβική εκστρατεία δεν περνάει. Από αυτή την άποψη η μεγάλη διαδήλωση που προκηρύχθηκε για τις 14 Γενάρη στις αγγλικές βάσεις του Ακρωτηρίου της Λεμεσού, αποτελεί ένα βήμα μπροστά για το κίνημα στην Κύπρο. Το να μπαίνουν στο στόχαστρο οι διευκολύνσεις προς το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ και των Νατοϊκών του συμμάχων είναι κρίσιμης σημασίας στον αγώνα για συμπαράσταση στην παλαιστινιακή αντίσταση.

Το 2023 σίγουρα ανέδειξε με τον πιο επιτακτικό τρόπο την ανάγκη οικοδόμησης και ενίσχυσης της επαναστατικής Αριστεράς στην Κύπρο. Της Αριστεράς του διεθνισμού και της παράδοσης του σοσιαλισμού από τα κάτω. Εξήντα χρόνια από τα ματωμένα Χριστούγεννα του 1963 έχουμε τη δύναμη να οργανωθούμε για να μην ξαναδούμε τέτοιες φρικαλεότητες στο νησί μας. Η μάχη απέναντι στη φασιστική απειλή είναι ανοιχτή και χρειάζεται κλιμάκωση το επόμενο διάστημα. Χρειάζεται ακόμα μεγαλύτερη σύνδεση με τους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης. Η εργατική τάξη του νησιού είναι η δύναμη που μπορεί να καθορίσει τις εξελίξεις, χρειάζεται όμως και μια αριστερά που να παλεύει σε αυτή την προοπτική. Εμπρός να την οικοδομήσουμε!

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Συνέχεια από τη σελ. 2

Πρόκειται για τους πιο κυνικούς κανονισμούς του Συμφώνου, όπου ακόμα και οι λέξεις χάνουν το νόημά τους. Η «αλληλεγγύη» της ΕΕ δεν αφορά τα θύματα των πολέμων, της φτώχειας, της κλιματικής καταστροφής κλπ που ξεριζώνονται προς αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης, αλλά τις χώρες υποδοχής τους. Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες γίνονται αντικείμενα και αριθμοί που κοστίζουν «με το κεφάλι». «Έχω μαζέψει 25 κομμάτια», όπως έλεγε κι ο φασίστας σερίφης της Δαδιάς στις πυρκαγιές του καλοκαιριού.

Η «επιχειρησιακή υποστήριξη» δεν σημαίνει τίποτα άλλο από νέες δαπάνες δισεκατομμυρίων για συνοριοφύλακες, λιμενικό, κέντρα κράτησης κλπ. Όσο για την «εργαλειοποίηση» της μετανάστευσης, έχουμε άμεση εμπειρία από το πώς βάφτισε η προπαγάνδα της κυβέρνησης Μητσοτάκη το μεταναστευτικό κύμα του Φλεβάρη του 2020 στον Έβρο για να δικαιολογήσει τα εγκλήματά της σε βάρος των προσφύγων και

Όχι στην ΕΕ-φρούριο

των μεταναστών που είχαν συγκεντρωθεί στα σύνορα. Γι' αυτό άλλωστε ο **Καιρίδης** χαιρέτισε τη συμφωνία, μιλώντας για σημαντικές επιτυχίες της ελληνικής κυβέρνησης στο περιεχόμενό της.

Επιπλέον το νέο Σύμφωνο νομιμοποιεί και αποτελεί οδηγό και για τις ρατσιστικές συμφωνίες των κρατών μελών με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης, όπως αυτές με την Τουρκία, την Αίγυπτο, τη Λιβύη και πιο πρόσφατα της φασιστικής κυβέρνησης της Ιταλίας με την Αλβανία, για στρατόπεδα συγκέντρωσης που θα κρατούν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες εκτός των εδαφών της ΕΕ. Συνολικά το κείμενο αποτελεί μια υπόκληση στις ακροδεξιές δυνάμεις της ΕΕ, που υιοθετεί την ατζέντα τους, την ίδια ώρα που επίσημα υποστηρίζεται ότι στόχος είναι η αναχαίτισή τους πριν τις Ευρωεκλογές του 2024.

Αυτό το αγκάλιασμα με την ακροδεξιά ομολόγησε άλλωστε ανοιχτά ο **Μακρόν** με την ψήφιση

της ίδιες μέρες που ανακοινώθηκε το νέο Σύμφωνο- του περιβόητου νομοσχεδίου **Νταρμανέν** για τη μετανάστευση μαζί με τη **Λεπέν**. Ένα από τα επιχειρήματα που πρόβαλε ο Γάλλος πρόεδρος για να υποστηρίξει την σκληροπυρηνική του μεταρρύθμιση, την οποία η Λεπέν χαρακτήρισε ως «ιδεολογική νίκη» του κόμματός της, ήταν ότι έτσι ευθυγραμμίζεται με το νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου της ΕΕ. Ούτε οι αντιδράσεις και η πολιτική κρίση που δημιουργήθηκε εντός της κυβέρνησής του δεν τον σταμάτησαν.

Το νέο Σύμφωνο δεν πρόκειται να σταματήσει την προσφυγιά και την μετανάστευση όσο κι αν το επιθυμούν και «εργάζονται» με όλες τους τις δυνάμεις σε αυτή την κατεύθυνση οι ηγέτες της ΕΕ. Παρά τα σκληρά μέτρα που εφαρμόζονται ήδη, τα επίσημα στοιχεία της FRONTEX και του Υπουργείου Εσωτερικών της Ισπανίας καταγράφουν 255.332

αφίξεις μέσα στο 2023 και συγκεκριμένα μέχρι το Νοέμβρη της χρονιάς που έφυγε.

Το μόνο που κάνει η συμφωνία είναι να ανοίγει το δρόμο για νέες λαμπεντούζες και Πύλους, όσο κι αν δηλώνεται ότι τις αποτρέπει. Οι 2.271 άνθρωποι που, σύμφωνα με τα στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης (ΙΜΟ), πνίγηκαν ή εξαφανίστηκαν το 2023 στη Μεσόγειο -χρονιά ρεκόρ από το 2017- δεν ήταν αρκετοί για την Ευρώπη Φρούριο. Αντίστοιχα δίνει το πράσινο φως για μεγαλύτερη εκμετάλλευση των προσφύγων και των μεταναστών από τα αφεντικά, την ίδια ώρα που αποκλείονται από βασικά δικαιώματα και κοινωνικές παροχές όπως συμβαίνει με το νομοσχέδιο του Μακρόν ή την τροπολογία Καιρίδη εδώ.

Ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε αυτή τη ρατσιστική δολοφονική κατρακύλα και να φράξουμε το δρόμο στους φασίστες είναι το δυνάμωμα του αντιρατσιστικού και του αντιφασιστικού κινήματος παντού.

Λένα Βερδέ

STOP στις ρατσιστικές επιθέσεις

Επίθεση δέχτηκε ο Χαφίζ Ακφ Καν μαζί με ομοεθνή του από το Κασμίρ στις 9 Δεκέμβρη μέσα σε λεωφορείο από πολυμελή ομάδα φασιστών. Όπως μας περιέγραψε ο ίδιος:

«Ήταν απόγευμα, γύρω στις 6.30μμ με 7μμ, ήμασταν με τον φίλο μου μέσα στο 051, κάπου κοντά στο Μεταξουργείο. Σε μια στάση μπήκαν 8 με 10 άτομα με καλυμμένα πρόσωπα με μαύρες μάσκες. Ήρθαν προς το μέρος μας και ο ένας άρχισε να παρενοχλεί τον φίλο μου. Όταν αντέδρασα, άρχισαν να τσακώνονται μαζί μου. Ο κόσμος στο λεωφορείο άρχισε να αντιδρά κι αυτός, όπως και ο οδηγός. Μας χτύπησαν και τους δυο, εμένα ένας με χτύπησε με κάτι μεταλλικό στο κεφάλι. Ο οδηγός άνοιξε τις πόρτες και το έσκασαν. Πήγαμε στο Κρατικό Νίκαιας, κάναμε εξετάσεις. Μαζί με συντρόφους από την ΟΚΔΕ Σπάρτακος πήγαμε στη ΓΑΔΑ, δώσαμε καταθέσεις και κάναμε μήνυση κατά αγνώστων».

Δεν είναι η μοναδική επίθεση τους τελευταίους μήνες. Από τα Πατήσια όπου μαγαζιά μεταναστών έγιναν πρόσφατα στόχος φασιστών, μέχρι το Περιστέρι και άλλες περιοχές που μετανάστες εργάτες έχουν καταγγείλει επιθέσεις στο δρόμο, γίνεται φανερό ότι οι προσπάθειες ανασυγκρότησης των ναζί δεν έχουν σταματήσει.

Τα ιδιωτικά ΑΕΙ δεν θα περάσουν!

Επιτρέφοντας από τις διακοπές των Χριστουγέννων οι φοιτητές σε όλη την Ελλάδα έχουμε να δώσουμε μία μεγάλη μάχη για την υπεράσπιση του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Πιερρακάκης και Μητσοτάκης έχουν ανακοινώσει τις προθέσεις τους να περάσουν το περίφημο νομοσχέδιο που επιτρέπει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, μέσα στο Γενάρη. Το νομοσχέδιο αυτό που αγνοεί την ύπαρξη του άρθρου 16, είναι μία σκληρή ταξική επίθεση και θα βρει απέναντί της σθεναρή αντίσταση από τους φοιτητές και τους διδάσκοντες των σχολών.

Η μαζική εναντίωση εκφράζεται ήδη. Εκατοντάδες φοιτητικοί σύλλογοι καλούν σε γενικές συνελεύσεις από την πρώτη εβδομάδα που ανοίγουν οι σχολές για να οργανώσουν αυτή την μάχη, με καταλήψεις και διαδηλώσεις, ξεκινώντας με συλλαλητήρια στις 11 Γενάρη πανελλαδικά: **Αθήνα** 12μ Προπύλαια, **Θεσσαλονίκη** 12μ Καμάρα, **Βόλος** 11πμ Θόλος, **Πάτρα** 10.30πμ πλ. Γεωργίου, **Ηράκλειο** 12μ πλ. Ελευθερίας, **Χανιά** 11πμ δημοτική αγορά, **Γιάννενα** 11πμ Περιφέρεια, **Ξάνθη** 12μ κεντρική πλατεία.

Ψέματα

Όλα τα επιχειρήματα που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση εκτός από ψεύτικα είναι και χλιοειπωμένα. Για την ακρίβεια, είναι τα ίδια επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται κάθε φορά που κάποια κυβέρνηση προσπαθεί να περάσει μια εκπαιδευτική “μεταρρύθμιση”. Στην αρχή ξεκινούν με την συκοφάντηση του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Έτσι, τις τελευταίες μέρες διαβάζουμε για τους “λειτουργικά αναλφάβητους” αποφοίτους και την ανεργία στους νέους που οφείλεται στην “έλλειψη δεξιοτήτων”, παρότι είναι πτυχιούχοι. Το νέο Ν/Σ θα βοηθήσει δήθεν σε όλες τις παραφωνίες του δημόσιου πανεπιστημίου. Η έλευση των ιδιωτικών πανεπιστημίων θα φέρει, λένε, έναν “υγιή ανταγωνισμό” που θα δώσει κίνητρα στο δημόσιο να αναβαθμιστεί και να γίνει πιο καινοτόμο, με την βοήθεια της κυβέρνησης που θα το στηρίξει. Και τέλος, φυσικά, η ίδρυση νέων σχολών θα τονώσει την οικονομία. Νέες θέσεις εργασίας, περισσότεροι φοιτητές από ξένες χώρες που θα ενισχύουν την οικονομία.

Δεν ισχύει τίποτα από όλα αυτά. Όπως αναφέρει ο Σύλλογος Διδασκόντων Θετικών Επιστημών του ΕΚΠΑ: “Ο ισχυρισμός ότι τα δημόσια πανεπιστήμια θα βελτιωθούν μέσω του «ανταγωνισμού» με τα ιδιωτικά, έχει τόσο σχέση με την πραγματικότητα όσο και η «βελτίωση» του δημόσιου συστήματος υγείας

17/11/2023 Αθήνα. Διαδήλωση 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Φωτό Στέλιος Μιχαηλίδης

Έχουμε τη δύναμη

από τη γιγάντωση και πρωτοδοτηση με κάθε τρόπο των ιδιωτικών κλινικών”. Για να μπορέσει να κρατήσει την “πελατεία”, το δημόσιο, θα πρέπει να βρει δικές τους πηγές χρηματοδότησης. Αυτό μεταφράζεται σε δίδακτρα, σε παροχή έρευνας για επιχειρήσεις που θα λειτουργούν ως χορηγοί, μέχρι και την ίδρυση start-up εταιρειών εντός των ιδρυμάτων. Το επιχείρημα ότι η Νέα Δημοκρατία θα ενισχύσει το Δημόσιο Πανεπιστήμιο είναι αστείο. Πριν λίγες μέρες είχε την ευκαιρία να το αποδείξει αλλά ο νέος προϋπολογισμός που ψήφισε, προβλέπει ακόμα μικρότερο ποσοστό για την Παιδεία σε σχέση με το ΑΕΠ.

Όσο αφορά την ανάπτυξη και την τόνωση της οικονομίας τα παραδείγματα από το εξωτερικό δεν δείχνουν κάτι τέτοιο. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια χρηματοδοτούνται αδρά από το κράτος με την μορφή επιδοτήσεων, φοροαπαλλαγών και φοιτητικών δανείων. Όσο για την αύξηση των φοιτητών που θα έρχονται από το εξωτερικό (ή δε θα φεύγουν), θα είναι αυτοί που θα έχουν την οικονομική δυνατότητα να το κάνουν ενώ τα παιδιά της εργατικής τάξης θα πετούν έξω από το δημόσιο πανεπιστήμιο που θα συρρικνώνεται όλο και περισσότερο.

Οι μάχες στις σχολές

Στην κατεύθυνση αυτή που πετάει όλο και περισσότερους φτωχούς έξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, κινήθηκε η Νέα Δημοκρατία όλη την προηγούμενη τετραετία. Η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και η τράπεζα θεμάτων ήταν τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα όπως ήταν και

η επαναφορά των πρότυπων σχολείων, η προσπάθεια για εφαρμογή της αξιολόγησης κλπ. Το σχολείο της αγοράς χωράει μόνο λίγους και εκλεκτούς.

Όλες οι επιθέσεις που έκανε η Κεραμέως βρήκαν απέναντί τους μαζική αντίσταση με το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Για να μπορέσει να υλοποιήσει αυτά τα μέτρα, η κυβέρνηση ήθελε σιγή νεκροταφείου μέσα στις σχολές, αλλά έφαγε τα μούτρα της. Οι μπάτσοι δεν μπήκαν ποτέ και η ΔΑΠ έχασε την πρωτιά στις εκλογές μετά από 35 χρόνια. Ήταν από τις μεγαλύτερες ήττες της κυβέρνησης και μπορούμε να τους προκαλέσουμε και την επόμενη. Να μην καταθέσει, δηλαδή, ποτέ αυτό το νομοσχέδιο. Για να το κάνουμε αυτό χρειάζεται το φοιτητικό κίνημα και η Αριστερά των σχολών να προχωρήσει με συγκεκριμένα βήματα.

Ενωτικά και αιχμηρά

Καταρχάς, πρέπει να δώσουμε αυτόν τον αγώνα ενωτικά. Χωρίς ξεχωριστές διαδηλώσεις, με συντονισμό των γενικών συνελεύσεων και προσπάθεια για κοινό βηματισμό με τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων στην εκπαίδευση. Ξεκινώντας από τα ίδια τα ΕΑΑΚ. Η απάντηση στη σύμπλευση δυνάμεων των ΕΑΑΚ με ρεφορμιστικές δυνάμεις όπως το ΚΚΕ ή το κοινό κατέβασμα με το ΜέΡΑ 25, είναι η κοινή δράση και η πολιτική αντιπαράθεση, όντας μέσα στα σχήματα και όχι διασπώντας τα. Το “Βαδίζουμε μαζί, χτυπάμε χωριστά” ήταν πάντα η δύναμη του δικτύου και μπορούσε

να τραβεί πρωτοπόρα κομμάτια της νεολαίας σε κάθε τέτοια μεγάλη καμπή του κινήματος.

Δεύτερον, χρειάζεται να έχουμε καθαρή την επιλογή της κατάληψης με διάρκεια. Από τις πρώτες συνελεύσεις και μέχρι να αποσύρουν το νομοσχέδιο οι σχολές πρέπει να είναι κατειλημμένες. Για να μπορέσουν να οργανώνουν τις δράσεις τους, το συντονισμό με τους υπόλοιπους συλλόγους και τους εργαζομένους των σχολών, για να απλώσουν τον αγώνα στη κοινωνία και την υπόλοιπη εργατική τάξη. Όταν η κυβέρνηση του Καραμανλή προσπάθησε να αναθεωρήσει το άρθρο 16 και να ιδρύσει ιδιωτικές σχολές το 2006, ήταν ένα μαζικό κίνημα καταλήψεων διάρκειας που κράτησαν σχεδόν δύο χρόνια, που ανέτρεψε αυτά τα σχέδια. Καταλήψεις στις σχολές και απεργίες της ΠΟΣΔΕΠ και στα σχολεία, ήταν η συνταγή της επιτυχίας τότε και η ίδια πρέπει να είναι και σήμερα.

Τέλος, χρειάζεται να πολιτικοποι-

ήσουμε τον αγώνα αυτό συνδέοντας τον με όλες τις πολιτικές και ιδεολογικές μάχες που δίνουμε ενάντια στην κυβέρνηση. Ενάντια στο σεξισμό και το ρατσισμό, στις 8 και 16 Μάρτη αντίστοιχα, και φυσικά με το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Το σύνθημα “λεφτά για την Παιδεία, όχι για τον πόλεμο στην Αραβία” ήταν αποτύπωση μιας σύνδεσης που έκανε το φοιτητικό κίνημα διαχρονικά και τώρα είναι πιο επιτακτική. Η σύγκρουση με μια κυβέρνηση που για να μπλεχτεί στα ιμπεριαλιστικά παιχνίδια από την Ουκρανία μέχρι τη Γάζα διαλύει την Παιδεία και την Υγεία πρέπει να είναι συνολική.

Η γενιά του 2006-2007 είχε πολιτικοποιηθεί εμπλεκόμενη στο αντιπολεμικό κίνημα των εκατομμυρίων ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ. Η σημερινή νεολαία μετά τις 7 Οκτώβρη “γνώρισε” μαζικά την Παλαιστίνη και διαδήλωσε κατά χιλιάδες στο πλευρό της. Έχει τη δύναμη να παγώσει την νέα αντιεκπαιδευτική μεταρρύθμιση, να φέρει ήττα στην κυβέρνηση και να πρωτοστατήσει στο κίνημα που χρειάζεται να αναπτύξουμε για να την γκρεμίσουμε.

Τάσος Τσιούνης, Μεταπτυχιακός ηλεκτρολόγος μηχανικός

Μέτωπο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις

Το φοιτητικό κίνημα, η νεολαία και οι εκπαιδευτικοί δεν θα είναι μόνοι στη μάχη ενάντια στα σχέδια για ιδιωτικοποίηση που σπρώχνει η κυβέρνηση. Στη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις βρίσκονται ήδη οι εργάτες της Υγείας που αγωνίζονται για να σώσουν τα νοσοκομεία από τους κλινικάρχες και τους εργολάβους. Αλλά και οι εργαζόμενοι στα διυλιστήρια ενάντια στη λεηλασία των ΕΛ.ΠΕ. και οι εργαζόμενοι στο Νερό που ξεσηκώνονται ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των Δημοτικών Επιχειρήσεων Υδρευσης και Αποχέτευσης.

Διαβάστε σχετικά με αυτές τις μάχες στις σελίδες 4-5.